Liber Amos

noia ſi pme vel ſcde ſint declinatõis genitiuo caſu ꝓ ad-
uerbio in loco accipiũt: vt rome ſum: tarenti ſum accuſa
tiuo vo ad locũ cuiuſcũqꝫ declinatõis. vt romã eo vel ta-
rentũ vel chartaginẽ vel athenas. ablatiuo de loco vel ꝑ
locũ: vt roma exeo: tarento trãſeo. ſi ſint tercie: ablatiuo
tã in loco ꝙ̃ de loco
vel ꝑ locũ vt charta-
gine ſum: chartagi-
ne venio: chartagie
tranſeo. Idẽ etiam
ſꝑ in pluralibꝰ inue
nit: vt athenis ſum
athenis venio: athe
nis tranſeo. Et pau-
cis interpoſitis ſub
dit. Inueniũtꝛ que
daꝫ appellatiua ſu-
pradictã regulã ſer-
uãtia. vt militie mi-
litia militi. Domi
mũ. mo. humi mũ.
mo. Iteꝫ nota ꝙ qñ
nomen ponit ꝓ ad-
uerbio: aduerbiũ ẽ
ſm qd. q2 abſolute
tenet. nomen auteꝫ
ſimpliciter. vnd pñt
ei iungi adiectiua.
vel alia ſubſtantiua
noia in ꝯformitate
accidentiũ. ſicut pꝫ
hic in ouidio: epi-
ſtolaꝝ in ſcda epla
ſcribit. Atqꝫ aliqs iam nunc doctas eat inquit athenas.
Coſtruamus itaqꝫ lr̃am. In quibus campis. Nihil oino
frugũ gignit humi aride atqꝫ harenoſe. i. in humo arida
atqꝫ harenoſa. Item ꝑ exẽpla pſtiani ſupra poſita patet
ꝙ noia aduerbialiter poſita qñqꝫ ponunt cũ verbis ſigni
ficantibus motũ. qñqꝫ cũ ſignificantibꝰ quietẽ. Itẽ oñdi
tur ꝑ exempla ouidij dicẽtis in tercio metamorphoſeos
Spargit humi iuſſos mortalia ſemia dẽtes. Itẽ in eodẽ
Spectat humi poſitꝰ geminũ ceu lumina ſydus. Itẽ in
doctrinali ſcribit. Rothomagi ſtudeas vel rome deinde
moreris. Militie tñ atqꝫ domi reſidebis humiqꝫ. Itẽ gre
ciſmus dicit ſic. Rome rothomagi vernone morat athe
nis. Romã rothomagũ vernonẽ tendit athenas. Roma
rothomago vernone redibat athenis. Rure morat humi
militieqꝫ domi. Rus tendebat humũ miliciãqꝫ domum
Rure redibat humo militiaqꝫ domo. Dicũt aũt grãma-
tici ꝙ iſta q̃tuor appellatiua ſequunt regulas ꝓprioꝝ no
minũ. q2 ſũt appropriata ad neceſſaria ſaluatõis vite hu-
mane. duo ad defenſionẽ extrinſecã. domus. n. defendit
a pluuia ⁊ grandine: militia ab hoſtibus: ⁊ alia duo quo
ad defenſionẽ intrinſecã. ſ. rus qd neceſſariũ eſt ad cultu
ram. vt inde hõ alat. ⁊ humus. i. terra hũida ⁊ grãmioſa:
vt iumenta paſcant. l Hũc ablatũ d nũero. hoc hr̃. j.
vij. m Quẽ amaſias ſacerdos. bethel de q legit. j. vij
Explicit qualiſcũqꝫ expoſitio iſtius ꝓlogi.
Incipit poſtilla fratris Nicolai de lyra ſup Amos
cum additõibus pauli epi Burgñ. Capl'm. j.
Verba Amos. Hec ꝓphetia que tercio loco par
tes diuidit: in ꝓhemiũ ⁊ tractatũ q incipit ibi:
Et dixit. In pma pte pmo notificat auctor ex
noie cũ dr. a Verba amos. Et iſte eſt alius
ab illo qui fuit pater eſaie: lꝫ vterqꝫ fuerit ꝓpheta. ille eñ
fuit nobilis ⁊ de genere regio. hic aũt ruſticanus. ille etiã
ſcribit in hebreo ꝑ lr̃am aleph in pncipio ⁊ ſade in fine.
iſte vo ꝑ lr̃am ayn in pncipio ⁊ ſamech in fine. Propter
qd ille robuſtus: hic auſus interptat. Notificat etiam ex
officio cũ dr. b Qui fuit in pa. the. eſt aũt thecua ter-
ritoriũ ſegetibꝰ ineptũ. ſunt ibi tñ paſcua aialiũ fecunda.

rimis paſcuis abũdãt. ⁊ id
cũcta ſunt plena paſtoribꝰ
⁊ ſterilitas terre cõpenſat
pctõꝝ multitudie. Ex hoc
nũero paſtoꝝ fuit amos i-
peritꝰ ſermõe ſ; plenꝰ ſcia.
ꝓphetauit aũt eiſdẽ tpibꝰ
qbus iohel naũ ionas oſee
eſaias. Sꝫ aliquantulũ ex
orſus eſt prophetare tãqꝫ
eſaias. Marie aũt ꝯ decem
tribꝰ locutus eſt: pauca de
l duabꝰ interſerẽs. hũc abla
tũ de numero paſtoꝝ miſit
dñs: vt i ſamaria ꝓpheta-
m ret: quẽ amaſias ſacerdos
frequenter plagis afflixit:
tandẽ filiꝰ eiꝰ oſias vecte ꝑ
tympora trãſfixit. Hꝰ hec
ſemiuiuus in terrã ſuã eue
ctus: poſt aliqt dies dolo
re vulneris expirauit: ſepul
tuſqꝫ ẽ cũ patribus ſuis.
Explicit ꝓlogus. Inci-
pit Amos ꝓpha. Ca. j.
a Verba Amos qui
b fuit in paſtoribus
c thecue que vidit
d ſuper iſrael in die
bus ozie reg' iuda: ⁊ i die
bus Hieroboam filij ioas
e regis iſrael ante duos an-
f nos terremotus. Et dixit.
g Dominus de ſyon rugiet
h ⁊ de ieruſalem dabit vocẽ
i ſuam. Et luxerunt ſpecio-
k ſa paſtoꝝ. ⁊ exiccatꝰ ẽ ver-
l tex carmeli. Hec dic dñs.
m ſup tribꝰ ſceleribꝰ damaſci
n ⁊ ſup q̃tuor nõ ꝯuertã eũ:

ſecũdo oſtendit qbus ꝓphetauerit cũ dr. c Que vidit
ſup iſrl'. i. ſup regnũ decẽ tribuũ ꝯ illud principalr ꝓpheta
uit. ſecũdario tñ ꝯ plura alia regna. vt videbit. tercio oñ-
dit tps in quo ꝓphetauit. ⁊ pꝫ in generali cũ dr. d In
die. ozie ⁊c. iſti. n. ſil' regnauerũt ꝑtialiter tñ. q2 vltima ps
regni hieroboã ⁊ pꝰ-
ma regni ozie ſil' cõ
currũt. vt pꝫ. iiij. re.
xv. ozias tñ ibi noia
tur Azarias. q2 fuit
binomius. ſcdo in
ſpãli cũ dr. e An
duos annos terre-
motus. Ozias eniꝫ
rex iuda in ſupbiã
elatus voluit offer-
re thymiama in tẽ-
plo dñi ſuper altare
incenſi. ⁊ tũc a dño
fuit lepra ꝑcuſſus: ⁊
fuit etiã tunc terre-
motus ad oñdẽduꝫ
irã dei ꝯ ipm. d quo
terremotu dic exple
nius zacharie. xiiij.
Amos cepit ꝓphe-
tare ꝑ duos annos
ante. f Et dixit.
Hic incipit tracta-
tus in quo pmo ꝓ-
phetat ꝯ plura re-
gna in generali. ſe-
cũdo magis in ſpã-
li ibi: Hec dicit. Circa primũ dr. Et dixit. ſ. Amos a deo
inſpiratꝰ. g Dñs d ſyon rugiet. irã. n. dñi ꝯ regna in
ſequentibus expreſſa deſignat metaphorice ꝑ rugitũ leo
nis qui eſt terribilis. ⁊ dicit. h De ſyon. eo ꝙ ibi in tẽ-
plo erat ꝓpiciatoriũ. qd erat qi ſedes dei vt dcm̃ fuit Exo.
xxv. ⁊ videbat ꝓphete imaginarie ꝙ vox dei loquẽtis ad
ſe ex illo loco ꝓcederet vſqꝫ ad eũ. i Et luxe. ſpe. paſto
rum. i. habitationes ⁊ maneria populoꝝ ⁊ regnoꝝ infra
ſcriptoꝝ. k Et exiccatus eſt vertex carmeli. i. cito defi
ciet poteſtas cuiuſlibet regni. ſic eñ ſonat trãſlatio chal-
daica. ⁊ ideo non eſt hec ꝓphetia de ſterilitate futura per
nimiã ſiccitatẽ vt credunt aliqui ſed eſt locutio metapho
rica ad deſignandũ deſolatõeꝫ regnorum infraſcriptoꝝ.
l Hec dicit. Hic conſequenter ꝓphetizat magis in ſpe
ciali. ⁊ primo cõtra extraneos. ſecundo contra iudeos. ſe
quenti capitulo ibi: Hec dicit dñs ſuper tribus ſceleribꝰ
iuda. Prima diuiditur in ſex partes ſm ſex regna cõtra
que prophetizat. ⁊ patebunt partes proſequendo. In pꝰ-
ma parte prophetizat contra regnum ſyrie dicens.
m Super tribus ſceleribus damaſci. i. ſyrie. eo ꝙ Da-
maſcus erat metropolis illius regni: ſm ꝙ dicitur Eſa.
vij. Caput ſyrie damaſcus. n Et ſuper quatuor nõ cõ
uertam. Hic dicunt hebrei ꝙ ſi homo peccauerit bis vel
ter eodem genere peccati. remiſſibile eſt: ſed non ſi qua-
ter. ⁊ ſi intelligant de irremiſſibilitate ſimpliciter. hoc eſt
erroneum ⁊ contra ſcripturam. ſicut patet. iiij. Regũ: de
Manaſſe rege. qui non ſolum quater ſed pluries pecca-
tum idolatrie ⁊ homicidij incurrit. ⁊ tamen finaliter ve-
niam obtinuit. ⁊ alia plura exẽpla poſſent adduci d ſcri-
ptura. Si intelligatur irremiſſibile. i. de difficili remiſſi-
bile. ſic verũ eſt. iſta tamen difficultas nõ eſt ex pte diuie
potentie: ſed ex parte peccatoris qui ex eo ꝙ totiens re-
iterat peccatũ reddit ſe miſericordia indignum. ſine qua
nõ põt a peccato reſurgere. ſm ꝙ dicitur Oſee. xiij. Per
ditio tua ex te iſrael. tantũmodo ex me auxilium tuum.
Per talẽ vo modum loquẽdi dicit ſaluator Math. xij.
Qui aũt dixerit vbũ ꝯ ſpmſctm̃ nõ remittet ei. i. de diffi-
cili remittet. hoc etiã mõ dicit phs. v. meta. ꝙ impoſſibi-

le dr vno mō qd vix pōt fieri:regnū do ſyrie multotiens affliꝫerat regnū decē tribuū ⁊ iniuſte pp qd dignū erat di uina punitōe. ⁊ maxime q victoria ſibi cōceſſa abuſum fuerat in magna crudelitate. iō ſubdit. o Eo ꝙ tritu. in plau. fer. galaad. i. habitatores galaad p plauſtra nō in telligūt hic currus. ſꝫ quedā inſtrā dentes ferreos habētia que voluebant ſup ſegetes poſitas i area. nō ſolū excutiēdū granū ſꝫ ⁊ ad cōuertendū ſic ſtipulā vt redigeret qi in paleā ad dandū aīa lib⁹ in defectu melioris pabuli. ⁊ talibus inſtrīs cōtriuerūt ſyrij hoīes crudeliter ⁊ galaad.
p Et mitt. ignē. in do. aſael. ⁊ deuorabit do. benadab. ſic ſcribit cōiter in biblijs nrīs. i hebreo tn̄ ſcribit p lrāꝫ res in fine ſic benedar. benadab āt ſcript⁹ p b in fine regnauit ante aſael imediate ⁊ p⁹ aſael benadar filius eius. ⁊ iſti fuerūt ān tp̄s amos pphete q̄ cepit pphetare tpe ozie. vt dcm̄ eſt. ⁊ pp hoc cū dicitur hic. Et mittam ignē in domū aſael p domū intelligunt poſteri eoꝝ a deo puniti. que punitio noie ignis deſignat. pbabile eſt etiā ꝙ edificia ab eis fctā fuerūt tūc ↄbuſta. expmūt aūt hic inter reges ſyrie aſael ⁊ benadar. q crudeliter nimis ſe habuert erga filios iſrl̄ vt ptꝫ ex. iiij. reg. q Et cōte. ve. damaſci. i. fortitudineꝫ eius. r Et diſp. ha. de cāpo idoli. i. d ſyria idolatrie ſbdita. s Et te. ſceptrū. i. regē. t De do. voluptatis. i. in domo regia in qua vacabat delitijs. v Et trāſfe. ⁊c̄. hoc fuit impletū tpe achas. vt hr̄. iiij. reg. xvj. vbi dr̄: Teglatphalaſar rex aſſyrioꝝ interfecit raſin regē ſyrie. ⁊ habitatores damaſci trāſtulit cyrenē. x Hec dic̄. Hec ē ſecūda ps in qua pphetizat ↄ philiſteos. d. y Sup tribus ſcele. gaze. nomē ē ciuitatis regie. z Et ſup q. ⁊c̄. exponat ſicut ṗus de multiplici ipugnatōe iudeoꝝ iniuſta. pp qd philiſtei erāt digni dei vindicta. ⁊ maxie q vſi ſunt erga eos crudelitate nimia. iō ſbdit. a Eo ꝙ abſ. cap. pfectā. deſtructa p aſſyrios. ⁊ poſtea irl̄m p chaldeoſ aliq̄ euadētes fugerūt verſus terrā philiſtinoꝝ q̄bus i tali caſu erat cōpatiendū. ⁊ philiſtei ecōuerſo eis inſidiantes capiebāt eos ⁊ idumeis vendebāt in ſuos. ⁊ ſic trāſferebāt captiuitatē iudeoꝝ pfectā. b Et mit. ig. in mu. gaze. q̄ poſtea fuit accēſa p chaldeos. ⁊ ſil̄r facit mētōem de deſtructōe aliarū ciuitatū nobiliū in terra philiſtijm ⁊ ptꝫ lrā cū dicit. Cū diſpdā ⁊c̄. c Hec dicit. Hec eſt tercia ps i qua pphetizat ↄ tyrū q̄ ē in pte aqlonari iuxta iudeā. ⁊ multis vicib⁹ tyrij intulerūt iudeis moleſtiā. ppter qd erant digni a deo puniri. iō ſubdit. d Sup tri. ⁊c̄. ⁊ maxime q eadē crudelitate vſi ſunt erga iudeos fugitiuos q̄ ⁊ philiſtei. iō ſequit. e Eo ꝙ cōclu. ⁊c̄. ⁊ exponitur vt ſupra. f Et nō ſt re. fe. fratrū. i. ſalomonis regis iſrael ⁊ hyrā regis tyri q̄ fuerūt adinuicē ↄfederati. iij.

o eo ꝙ triturauerūt in plau
p ſtris ferreis galaad. ⁊ mit
tā ignē in domū azahel. et
deuorabit domos Bena
q dab. ⁊ ↄterā vectē damaſci
r ⁊ diſpdā hitatorē de cāpo
s idoli. ⁊ tenētem ſceptꝝ de
t v domo voluptatis. ⁊ trāſfe
x ret ppl̄s ſyrie cyrenen dic̄
y dn̄s. Hec dicit dn̄s. Sup
z trib⁹ ſcelerib⁹ gaſe: ⁊ ſup q̄
a tuor ñ cōuertā eū. eo ꝙ ab
ſtulerit captiuitatē pfectaꝫ
vt ↄcluderet eā in idumea
b Et mittā ignē i murū gaze
⁊ deuorabit edes ei⁹. ⁊ diſ
pdā hitatorē de azato. ⁊ te
nētē ſceptrū de aſcalone. ⁊
cōuertā manuꝫ meā ſuper
acharon ⁊ pibūt reliq̄ phi
c liſtinoꝝ dicit dn̄s. Hec di
d cit dn̄s. Sup trib⁹ ſceleri
bus tyri ⁊ ſup quatuor nō
e ↄuertā euꝫ eo ꝙ ↄcluſerint
captiuitatē pfectaꝫ in idu
f mea. ⁊ nō ſint recordati fe
g deris fratrū. ⁊ mitā ignem
in muruꝫ tyri: ⁊ deuorabit
h edes eius. Hec dicit dn̄s.
Sup trib⁹ ſcelerib⁹ edom
⁊ ſup q̄tuor nō ↄuertā eū.
i eo ꝙ pſecutuſ ſit in gladio
k frēm ſuū ⁊ violauerit miaꝫ
l eius. ⁊ tenuerit vltra furo
rē ſuū ⁊ indignatiōem ſuaꝫ
m ſeruauerit vſq ī finē. mit
tā ignē in thamā: ⁊ deuo
a rabit edes boſre. Hec dic̄
b dn̄s. Sup trib⁹ ſceleribus
filioꝝ āmō. ⁊ ſup quatuor
c nō ↄuertā eū: eo ꝙ diſſecu
d erit p̄gnātes galaad ad di
e latādū terminū ſuū. ⁊ ſuc
f cendā ignē in muro rabba
g et deuorabit edes eius in
vlulatu in die belli. ⁊ i tur
h bine in die cōmotiōis. Et
ibit melchon i captiuitatē
ipē ⁊ principes eius ſimul
dicit dn̄s. Caplm. ij.

a b Hec dicit dn̄s. Sr tb⁹
h ſcelerib⁹ moab ⁊ ſr q̄

reg. v. ⁊ intātū ꝙ vocabāt ſe mutuo frēs. pp qd hirā dixit ſalomoni. iij. reg. ix. Heccine ſunt ciuitates quas dediſti mihi fr̄. g Et mit. ig. ⁊c̄. p chaldeos. h Hec dic̄. hec eſt q̄rta ps in q̄ pphetizat ↄ idumeā q̄ multotiēs valde pſecuta ē iudeā. pp qd meruerat ſuſtinere vindictā. maxie cū idumei ⁊ iudei d duob⁹ frīb⁹ eēnt nati. ſ. iacob ⁊ eſau. pp qd naturaliter eos diligere debebant. ⁊ ipi ecōtrario eos odio hēbāt. iō ſubdit. i Eo ꝙ in ⁊c̄. eſau. n. querebat occidere iacob fratreꝫ ſuū: Geñ. xxvij. ⁊ ſimiliter idumei ab eſau deſcēdētes filijs iſrael petentib⁹ trāſitū p terrā negauerūt: Nu. xx. dicētes pplo iſrl̄. Non tranſibis p me: alio q̄n armatus occurrā tibi. ⁊ ſil̄r poſtea frequenter ipugnauerūt eos in trā ſua iōo ſubdit. k Et vio. mi. ei⁹. i. quā debuit hēre erga ppl̄m iſrl̄ rōne dicte fraternitatis. l Et te. vl. fu. ⁊c̄. i. irā ⁊ odiū ipi⁹ eſau ↄ iacob ſp retinuit ppl̄us idumeoꝝ ↄ ppl̄m iudeoꝝ. m Mittam ignē in themā. nom̄ eſt loci in idumea ⁊ ſil̄r boſra. vñ fuit iobab rex edom geñ. xxxvj. ca. Sꝫ alia ē boſra in moab. a Hec dicit. Hec eſt ps q̄nta in q̄ pphetizat ↄ filios āmon q̄ debuerūt diligere filios iſrl̄ eo ꝙ deſcēderūt a loth nepote abrae pmi patris iudeoꝝ. ⁊ ipi ecōtrario habuerūt eos odio. ⁊ eos multis vicibus pſecuti ſunt crudeliter. vt ptꝫ. j. reg. xj. de naas rege eoꝝ q̄ nolebat fedus facere cū eis niſi erueret oīm oculos dextros. iō ſubdit. b Sup tri. ſce. ñ. āmō. i. ml̄totiēs replicatis. c Nō ↄuer. eū. dādo ſibi penitentiā vt cōſequat veniā. d Eo ꝙ diſſecuerit p̄gnātes galaad ne pueros parerēt qui terrā patrū poſſiderēt: ſed ipi āmonite eā hitarēt. iō ſubdit. e Ad dila. ter. ſuū. i. terrā ſue habitatiōis. f Et ſuccē. ignē in muro rabba. Hec ē ciuitas que. iij. Deutero. vocat rabath. ⁊ erat metropolis in regno āmon. g In vlu. i. in ſono confuſo vulneratoꝝ ⁊ morientiū in plio. h Et ibit melchon. i. rex eoꝝ. in captiuitatē.

In ca. j. Amos vbi dr̄ in poſtil. Eo ꝙ diſſecuerit pregnantes galaad.

Additio.

v Ubi nos habemus p̄gnantes. in hebreo habetur haroth que dictio vno mō ſignificat pregnantes. alio mō ſignificat montanas. ⁊ iſto mō intelligēdo ſenſus huius eſt ꝙ āmonite diſſipabāt montanas q̄ diuidebant inter terrā āmon ⁊ galaad: vt ſic ampliarent terminos ſuos amotis inde limitib⁹. ⁊ hr̄ magis ↄſonū rōni

a h Hec dicit. Hec ē ſexta ps in qua pphetat Capi. ij. ↄ ppl̄m moab q̄ ſil̄r deſcēdit a loth. ppter qd debuit diligere iudeos. ⁊ tn̄ ecōtrario multotiēs impugnauit eos. vt ptꝫ i libris iudicū ⁊ regū. iō dr̄. b Sup tri. ſce. ⁊c̄. i. multotiēs replicatis. pp qd dignus erat ſuſtinere ſuppliciū. ⁊ cum hoc q dignitati regie intulit crudele

c tuoꝛ nō ꝯuertā eū eo ꝙ icē
derit oſſa regis idumee vſ
qꝫ ad cinerē Et mittā ignē
d i moab ⁊ deuoꝛabit edes
e carioth. ⁊ moꝛiet̃ i ſonitu
f moab i clāgoꝛe tube: ⁊ diſ
ꝑdā iudicē de medio ei⁹ ⁊
oēs pꝛīcipes ei⁹ interficiā
g cū eo dicit dñs: Hec dicit
h dñs. Sup trib⁹ ſcelerib⁹
iuda ⁊ ſup q̃tuoꝛ nō ꝯuer-
tā eū: eo ꝙ abiecerit legeꝫ
dñi: ⁊ mādata ei⁹ nō cuſto
dierit Deceperūt ei eos ido
la ſua: poſt q̄ abierāt pr̃es
i eoꝝ. Et mittā ignē i iuda
⁊ deuoꝛabit edes hierl̃m.
k l hec dic dñs Sup trib⁹ ſce
m lerib⁹ iſrl̃: ⁊ ſr̃ q̃tuoꝛ ñ ꝯuer
n tā eū ꝓ eo ꝙ vēdiderit ꝓ ar
o gēto iuſtū ⁊ pauperē ꝓ cal
p ciamētis. Qui cōterūt ſup
puluerē t̃re capita paupe-
q rū ⁊ viā humiliū declināt
a Et fili⁹ ac pater ei⁹ ierunt
ad puellā vt violarēt no-
b mē ſanctū meū: ⁊ ſup veſti
mētis pignoꝛatis accubue
rūt iuxta oē altare: ⁊ vinū
dānatoꝝ bibebāt i domo
c dei ſui Ego aūt extminaui
d amoꝛreū a facie eoꝝ cuius
altitudo cedꝛoꝝ altitudo
e ei⁹: ⁊ foꝛtis ipe quaſi quer
f cus. Et contriui fructū ei⁹
deſuper ⁊ radices ei⁹ ſub
ter. Ego ſum qui aſcende-
re vos feci de terra egypti
⁊ eduxi vos in deſertū q̈-
draginta annis: vt poſſide
g retis t̃rā amoꝛrei: ⁊ ſuſcita
ui de filijs veſtris i ꝓphe-
h tas: ⁊ de iuuenib⁹ vr̃is na
i zareos. Nūqd nō ita eſt fi
k lij iſrl̃ dicit dñs. Et ꝓpina
l bitis nazareis vinum: ⁊ ꝓ
phetis mādabatis dicētes
m ne ꝓphetis Ecce ego ſtri-
debo ſubter vos: ſicut ſtri
det plauſtrū onuſtuꝫ feno:

ſuppliciū: iō ſubdit. c ¶ Eo ꝙ incenderit oſſa regis idumee. q̇s aūt iſte rex fuerit nō dꝛ h̃. nec etiā alibi in ſcriptura. Aliq̇ tñ gloſatoꝛes dicūt ꝙ fuit ille rex edom qui .iiij. Reg. iij. dꝛ fuiſſe in exercitu cū regib⁹ iſrl̃ ⁊ iuda ꝯ moabitas: ⁊ cū rex moab eēt obſeſſus voluit irrūpere ad regem edom: ⁊ nō potuit: ſꝫ fuit cōpulſus in ciuitatē redire. ꝓpt̃ qꝺ moabite ꝯ ipm irati poſt moꝛtē ei⁹ effuderūt oſſa de ſepulcro ei⁹ ⁊ icēderūt ea. Rab. ſa. dicit ꝙ q̇dā rex edom pugnās ꝯ moabitas. cecidit in manib⁹ eoꝝ: ⁊ exercuerūt in eo hāc crudelē ignominiā: tñ nō dicit q̇s fuerit ille rex edom. d ¶ Et deuo. ꝛc. nomē eſt ciuitatis in moab. e ¶ Et moꝛiet̃ i ſonitu moab. in ſonitu. ſ. belli vbi eſt ſonitus magn⁹ ex fragoꝛe armoꝝ ⁊ clamoꝛe moꝛientiū. f ¶ Et diſꝑdā iu. ꝛc. i. iudices et oēs nobiles ꝑſonas g ¶ Hec dicit. Poſt q̃ ꝓphetauit ꝯ idumeos: hic ꝓphetat ꝯ iudeos: ⁊ pmo ꝯ regnū iuda: ſcꝺo ꝯ regnū iſrl̃: ibi. Hec dicit dñs. Circa pꝛimū ſciēdū ꝙ decē tribubus ſeꝑatis a regno dauid. iij. Regū. xij. cultus ⁊ doctrina legis ꝑ ſacerdotes remāſit in regno iude: ꝓpter qꝺ illud regnū habuit maioꝛē oppoꝛtunitatem ſuādi legē ⁊ cultū diuinū ⁊ ꝑ ꝯñs magis rep̃henſibile fuit de trāſgreſſione ⁊ tñ multociēs ⁊ multiplicit̃ peccauit i vtroqꝫ ꝯtēnēdo legē ⁊ exercendo ydolatriā: vt ptꝫ ex. iiij. Reg. ⁊. ij. paralip. ꝓpter h̃ meruit diuinā punitionē. iō ſubdit. h ¶ Sup tri. ſcelerib⁹ ꝛc. ⁊ ptꝫ ex dictis lr̃a. i ¶ Et mittā ignē i iuda ꝛc. h̃ fuit ipletū qñ nabuſardā ſuccēdit domū dñi ⁊ domū regis: ⁊ domos hierl̃m ꝑ circūitū. iiij. Reg. vl. k ¶ Hec dicit. h̃ ꝯñr ꝓphat ꝯ regnū iſrl̃ ⁊ ponit̃ hec ꝓphia vltimo loco qꝛ ꝓpheta circa eā diuti⁹ imorat̃. ſ. vſqꝫ ad finē. tñ aliq̇ interſerit aliqñ de regno iuda. ⁊ diuidit i duas ꝑtes. Amos em̃ pꝛimo denūciat ſuā ꝓphetiam ſcꝺo ex h̃ patit̃ iniuriā ca. vij. Pꝛia in tres qꝛ pꝛio arguit ppl̃m de auaricia. ſcꝺo d̾ ydolatria. ca. iiij. ibi. Venite ad bethel. tercio de carnalitate ⁊ laſciuia cap. vj. Sciēdū tñ ꝙ iſta diuiſio nō eſt p̃ciſa: ſꝫ tm̃ a plurimo: in q̃libet ei ꝑte interſerit̃ de alijs vicijs. Pꝛima i duas: qꝛ pꝛimo arguit̃ cupiditas viroꝝ: ſcꝺo ſuaꝝ vxoꝝ. in p̃ncipio ca. iiij. Pꝛia in tres. qꝛ pꝛimo ponūt̃ ppl̃i flagicia: ſcꝺo recolūt dei bñficia ibi. Ego ſum. tercio p̃dicunt̃ futura ſupplicia: ibi. Ecce ego. Circa pꝛimū dꝛ. l ¶ Sup trib⁹ ſcelerib⁹ ꝛc. qꝺ exponūt aliq̇ dicētes ꝙ pꝛimū ſcelus fuit venditio ioſeph: Gen. xxxvij. ſcꝺm in adoꝛatiōe vituli: Exo. xxxij. terciū i negatione dauid. iij. Reg. xij. Que nobis ꝑs in dauid ꝛc. quartū aūt in vēditiōe ipius xp̃i: ꝓpt̃ quā ſunt ꝑ oꝛbē captiuati: ꝓpt̃ qꝺ dꝛ. m ¶ Nō ꝯuer. eū. reducendo ab hac captiuitate. n ¶ Eo ꝙ vēdiderit ꝓ argento iuſtū. i. xp̄m antonomatice iuſtū: ſꝫ illud qꝺ ſbdit̃ nō videt̃ bñ ꝯſonare o ¶ Et pauperē ꝓ cal. ꝓpt̃ qꝺ hec expoſitio videt̃ magis myſtica q̃ lr̃alis: iō dicēdū eſt aliter. m ¶ Sup trib⁹ ſcelerib⁹ ꝛc. i. ꝓ vicijs infraſcriptis multociēs ⁊ multiplicit̃ iteratis ſicut. ſ. dictū eſt de alijs. o ¶ Eo ꝙ vendiderit ꝓ argēto iuſtū. i. iuſticia ſubuertēdo iudiciū ꝓ p̃cio o ¶ Et pauperē ꝓ calciamētis. i. ꝓ re parui valoꝛis in q̇ apparet magn⁹ cōtempt⁹ pauperū. hebꝛei dicūt. Et pauperem ꝓ clauſuris. Dictio ei hebꝛaica h̃ poſita eq̇uoca eſt ad calciamēta ⁊ clauſuras. Et exponit ſic Rab. ſa. dicēs. ꝙ qñ paup habebat vineā vl̃ agrū iuxta diuitis poſſeſſionē. moleſtabat eū calūnijs vt ſic cogeret̃ ſibi vēdere poſſeſſionē ſuā. ⁊ diues ſic auferebat clauſurā mediā inter ſuā ⁊ pauperis poſſeſſionem: ponēs totū ſub vna clauſura. ⁊ h̃ magis cōſonat lr̃e p̃cedēti. p ¶ Qui cōterūt ſup puluerē terre capita pauperū. eū deijciēdo totalit̃ a ſuo ſtatu. ſic em̃ deiect⁹ vulgariter dꝛ in puluere ꝓſtrat⁹. q ¶ Et viā humiliū declināt. i. declinare faciāt. qꝛ humiles talib⁹ ſupbis cedunt in via qñ obuiauerint eis declinātes a latere. a ¶ Et filius ⁊ pater ei⁹ ierūt ad puellā. i. pater violauit puellā filio ſuo affidatā ſeu deſpōſatā: ⁊ in h̃ tāgit̃ crimē inceſtus. b ¶ Et ſup veſti. pig. accu. iux̃ oē altare. Faciebāt ei iuſti aliqñ magna ꝯuiuia in locis vbi colebant̃ ydola: ⁊ de veſtimētis pauperū apud eos ipignoꝛatis faciebāt ſedes ad recūbēdū in mēſa: ⁊ qꝛ ꝯuiuia illa fiebāt de ſubſtātia iniuſta oppꝛeſſoꝝ ⁊ dānatoꝝ ab eis iō ſbdit̃. Et vinū dānatoꝝ ꝛc. c ¶ Ego aūt. h̃ ꝯñr recolūt̃ diuia bñficia illi ppl̃o exhibita: vt ex h̃ flagicia p̃dicta appareāt maioꝛa: ⁊ ſupplicia ſequētia iuſtioꝛa: ⁊ dꝛ in ꝑſona dei. Ego aūt exterminaui ammoꝛreū a facie eoꝝ. i. añ faciē ppl̃i iſrl̃: ſicut ptꝫ in libꝛis Nu. ⁊ ioſue. d ¶ Cui⁹ altitudo cedroꝝ. i. valde exceſſiua vltra cōmunē ſtatū: iō de eis dꝛ. Nu. xiij. q̇b⁹ cōꝑati q̃ſi locuſte videbant̃. e ¶ Et foꝛtis ipe q̃ſi querc⁹. i. ſicut excedebant ppl̃m iſrl̃ in altitudine: ita ⁊ in foꝛtitudine. f ¶ Et cōtriui fructū ei⁹ deſup ꝛc. i. p̃ncipes ⁊ ſubiectos illi⁹ ppl̃i. Cōſequēter recolit̃ aliud bñficiū p̃cedēs. ſ. eductio de ſuitute egypti cū dꝛ. Ego ſum ꝛc. ⁊ ptꝫ lr̃a. g ¶ Et ſuſcitaui de filijs vr̃is ꝓphas. ad docēdū ppl̃m: ⁊ h̃ ptꝫ ꝑ totū vet⁹ teſtamentū. h ¶ Et de iuuenibus vr̃is nazareos. aliq̇s ad ſemꝑ vt ſanſonē ⁊ ſamuelē: ⁊ aliq̇s ad tp̄s. i ¶ Nūqd nō ita eſt. q. d. nō poteſtis negare iſta bñficia ⁊ vos ecōtrario me ꝓuocatis: iō ſequit̃. k ¶ Et ꝓpinabitis nazareis vinū vt infringerēt votū mihi factū. l ¶ Et ꝓphetis mādabatis. ſicut ptꝫ infra. vij. ca. ꝙ amaſias ſacerdos bethel nitebat̃ ipedire amos a ꝓphia. m ¶ Ecce ego. Hic ꝯñr p̃dicunt̃ debita ſupplicia. ⁊ p̃ oñdit̃ hic punitio ineuitabilis: ⁊ ſcꝺo rōnabilis. ca. ſeq̄n. Circa pmū dꝛ. Ecce ego ſtridebo ſup vos ꝛc. talis autē ſtridoꝛ cauſat̃ ex onere ſupꝛa poſito: ⁊ ꝑ h̃ inſinuat̃ ꝙ peccata ppl̃i erāt ita grauia quaſi deus non poſſet vltra tolerare abſqꝫ punitione debita Hebꝛei ſic dicunt. Ecce ego ſtridobo in locis veſtris.

qꝛ dictio hebꝛaica eſt eq̄uoca ad vtrāqꝫ ſignificationē: et in h̄ notaꝛ modus punitionis. Plauſtrū multū oneratū ꝯterit ⁊ ſtridere facit illa ſup q̄ trāſit.q.d.nō poteritis effugere. ſicut nec illa ſup q̄ trāſit plauſtrū oneratū.iō ſubdit. n Et ꝑibit fuga a veloce.qꝛ capietꝛ anteq̄ poſſit effugere

o Et tenēs arcum non ſtabit ꝯ hoſtes
p Et robu.corde.i. audax ⁊ ꝯſtās alias.
q Nudus effugiet ꝓiectis armis p̄ timore. Cap.iij.

a Audite vbum. Poſtq̄ punitio regni iſrael oſtenſa eſt ineuitabilis.h̄ ꝯñr oñdit rōnabilis.⁊ diuidit in duas ptes: qꝛ primo h̄ rōnabilitas declaratꝛ ſcdo punitio iteꝝ ꝓclamatꝛ.ibi Propterea. Prima in duas qꝛ primo oñdit rōnabilitas ex teſtionio diuio.ſcdo ex humano.ibi. Auditū facite.Circa pmū ꝓphetaꝝ excitat attētionē dicēs Audite verbū ⁊c̄. b Super omnē cognationem ⁊ ſic alloquit oēs iudeos generaliter.
c Tm̄mō vos cognoui ⁊c̄.ꝓhibendo vobis legē diuinā et alia bñficia pl'a. ps. cxlvij. Nō fecit taliter omni nationi: et iudicia ſua nō manifeſtauit eis.
d Idcirco viſitabo ſup vos. acrius vos puniēdo quāto maior fuit vr̄a ingratitudo: dicta ꝓphetaꝝ ſpū dei loquētiū repellēdo: ideo ſubdit
e Nunq̄d ambulabunt duo pariter.ad

n Et ꝑibit fuga a veloce: et fortis nō obtinebit virtutē ſuā: ⁊ robuſtꝰ nō ſaluabit
o aīaꝫ ſuā. Et tenēs arcū nō ſtabit: ⁊ velox pedibꝰ ſuis nō ſaluabit ⁊ aſcēſoꝛ eq̄ nō
p ſaluabit aīaꝫ ſuā: ⁊ robuſtꝰ
q corde inꝛ fortes nudus fugiet in illa die dicit dñs.
a Audite vbū qd̄ .iij.
locutꝰ ē dñs ſup vos
b filij iſrl' ſup oēm cognationē quā eduxi de ꝉra
c egypti dicēs. Tātūmodo vos cognoui ex oībꝰ cog-
d nationibꝰ ꝉre. Idcirco viſitabo ſup vos oēs iniq̄ta-
e tes vr̄as. Nūq̄d ambula-
f būt duo pariꝛ: niſi cōuene
g rit eis: Nūq̄d rugiet leo i
h ſaltu niſi habuerit p̄dā Nūq̄d dabit catulꝰ leonis vocē de cubili ſuo: niſi aliq̄d
i appħēderit. Nūq̄d cadet
k auis in laqueū terre abſqꝫ
l aucupe. Nūq̄d aufereꝛ laqueus de terra: añq̄ q̄d ce
m perit Si clāget tuba in ci-
n uitate: ⁊ ppl's nō expaue-
o ſcet. Si erit malū in ciuita
p te: qd̄ dñs ñ fecerit. Quia nō faciet dñs deꝰ verbū ni
q ſi reuelauerit ſecretum ſuū
a ad ſeruos ſuos ꝓphetas.

a Leo rugiet: q̄s nō timebit
b
c
d Dñs deꝰ locutꝰ eſt: q̄s nō
e ꝓphetabit Auditū facite in edibus azoti: et in edibus terre egypti: ⁊ dicite:
f Congregamini ſup mōtes ſamarie: ⁊ videte inſanias
g multas in medio eiꝰ ⁊ calūniam patientes in penetralibus eius. Et neſcierūt facere rectū dic dñs theſaurizātes iniq̄tatē: ⁊ rapinaſ
h in edibꝰ ſuis. Propterea
h hec dicit dñs deꝰ Tribu-
i labiꝛ ⁊ circuietꝛ ꝉra ⁊ detra
k heꝛ ex te fortitudo tua ⁊ diripienꝛ edes tue: hec dicit
l dñs. Quō ſi eruat paſtoꝛ d̄ oꝛe leōis duo crura aut extremū auricule: ſic eruentur filij iſrl': q̄ habitāt in ſa-
m
n maria i plaga lectuli ⁊ i da
o maſei grabato. Audite et teſtamini i domo iacob dicit dñs deꝰ exercituū: qꝛ i die cū viſitare cepero p̄uaricatiōis iſrl' ſup eū viſita-
p bo ⁊ ſup altaria bethel: et amputabunꝛ cornua alta-
q ris ⁊ cadēt in terrā Et ꝑcutiā domū hyemalē cū do-
r mo eſtiua: ⁊ ꝑibūt domus eburnee et diſſipabuntur edes multe dicit dñs.

aliquē locū determinatū. f Niſi eis ꝯuenerit.tale iter ex rōnabili cā.q.d.nō.ꝑ h̄ metaphorice deſignaꝛ ꝯueniētia dei ⁊ ꝓphete loquētis.ex eiꝰ oꝛe. g Nunq̄d rugiet leo in ſaltu ⁊c̄.q.d.nō: leo rugiēs ē deꝰ ꝑ os ꝓphete peccatoribꝰ cōminās: ad qd̄ ſequiꝛ pena ſicut ad rugitū leonis p̄da: ⁊ h̄ niſi penituerint: ⁊ idē intelligiꝛ ꝑ h̄ qd̄ ſubdiꝛ. h Nunq̄d dabit ⁊c̄.eſt em̄ repetitio eiuſde ſnie ad maiorem aſſertionē. i Nūq̄d cadet auis in laqueū terre .i. abſcōditū i terra. k Abſqꝫ aucupe.i.ſine ope aucupis laqueū tradentis.q.d.nō.ꝑ aucupē intelligiꝛ deꝰ pctoꝛeꝫ capiēs i laqueū pene. pſ̄.x. Pluet ſup peccatores laqueos.⁊c̄. l Nunq̄d auferet laqueꝰ.⁊c̄.q.d.nō. ſic intētio dei nō fruſtraꝛ a punitione peccatoꝝ in malo ꝑſeuerātiū m Si clāget tuba i ciuitate.ꝑ aduētu aduerſarioꝝ ſup eā. n Et ppl's nō expaueſcet.q.d. imo ꝑ tubā intelligitur denūciatio ꝓphica diuine cōminatiōis: ꝓpter h̄ ſbdiꝛ o Si erit malū.ſ.pene. In ciuitate qd̄ nō fecerit dñs .i. ordinauerit fieri vt dedecꝰ culpe puniaꝛ decoꝛe iuſticie.q̄ ſi diceret aliter nō fiet. p Quia nō faciet dñs deꝰ verbū.de his q̄ ſunt neceſſaria hoībus nūciari. q Niſi reuelauerit ⁊c̄.qꝛ ſicut natura nō deficit i neceſſariis: ita auctoꝛ nature nō deficit nūciando ꝑ ꝓphas ea q̄ ſunt neceſſaria cognoſci ⁊ nō poſſunt via hūana sciri. Vnde exēpla ad h̄ poſita ſunt vt vltio diuia ꝑ ꝓphas ꝓclamata rōnabilis oſtendaꝛ: iō ſubdiꝛ. a Leo rugiet.i. dñs ꝑ ꝓphas cōminaꝛ.
b Quis non timebit.b.d. Nullus ē q̄ nō debeat timere et d̄ malis penitere.
c Dñs deꝰ locutꝰ ē ꝓphas inſpirādo.
d Quis nō ꝓphetabit. inſpirationē a deo acceptam pplo nūciādo.q.d.nullus dꝫ tacere ꝓ q̄cūqꝫ ꝑſecutione. e Auditū.h̄ ꝯñr oñdit rōnabilitas punitiōis teſtionio hūano cuꝫ dꝛ. Auditū facite in edibꝰ azoti ⁊c̄ .i. iter gētiles legē dei non habentes. f Congregamini ſup montes ſamarie ⁊ vide.i.ſa. multas .i. ydolatrias ꝯ deū. g Et calūniā patiētes. in quo notaꝛ pcm̄ ꝯ ꝓximū.q.d. ſi gētiles talia viderēt ſola rōne naturali ducti iſte punienda dicerēt h Propterea oñſa rōnabilitate punitionis ſupꝛadicte hic ipa iteꝝ ꝓclamatur cū dꝛ. h Tribulabiꝛ et circuietꝛ terra ita ꝙ nihil remaneat abſconditū.
i Et detraheꝛ ex te fortitudo tua .i. rex p̄ncipes ⁊ bellatoꝛeſ
k Et diripienꝛ edes tue: qꝛ bona inde auferenꝛ ⁊ poſtea incēdenꝛ: ⁊ hoc fuit impletum tpꝛ oſee.iiij. Reg.xviij. Veruntn̄ qꝛ aliq̄ pauci euaſerūt: iō ſubdiꝛ. l Quō ſi eruat paſtoꝛ ⁊c̄.ſic eruenꝛ filij iſrl'.i valde pauci ex eis. m In plaga lectuli.i.in regione regni iude: q̄ diciꝛ lectulus rōne tēpli qd̄ erat ibi: de quo dicit Cant. j. Lectulus noſter floꝛidus eo ꝙ ibi habitabat deꝰ ꝑ ſpecialem inhabitationē. Illi em̄ q̄ p̄dicto modo euaſerūt tēpoꝛe ezechie venerūt in regnū iude redeuntes ad diuinū cultum. n Et in damaſci grabato.quia etiā aliqui ex dictis euadentibꝰ in damaſcū refugerūt: ⁊ fuerūt occultati ad tempus. Sciendū tn̄ ꝙ aliqui hebꝛei dicūt ꝙ damaſci eſt hic nomē appellatiuū: ⁊ nō eſt nomē loci ⁊ ſignificat victū.qꝛ ezechias dei cultoꝛ p̄dictis ad regnū ſuū refugientibꝰ: ꝓuidit mō cōuenienti de victu: et qꝛ nō ſolū fuit ppl's iſrl' punitꝰ: ꝫ etiā cultꝰ ydolatrie ibidē diſſipatꝰ: iō ſubdiꝛ. o Audite ⁊c̄.in diē cum viſitare cepero p̄uaricationes iſrl'.pplm̄ puniendo. p Viſitabo ⁊ ſup altaria bethel.oīa loca ydolatrie ſubuertendo.
q Et ꝑcutiā domū hyemalē cū domo eſtiua. potētes ei ex carnalitate hēbāt varios domos ꝓ hyeme ⁊ eſtate.
r Et ꝑibunt oēs domus eburnee,non ꝙ totaliter eſſent

eburnee.ꝫ q2 ibi erāt aliqua opa nimis curioſa eburnea: ꝛ ħ mō ꝺ2.iij.Reg.vlti.de achab rege iſrł. Et dom⁹ eburnea quā edificauit.

In ca iij.vbi dicit̃ in poſtilla.Ideo ſubdit̃. Nunquid ambulabunt duo pariter.

Addicio.

a Audite vbū iiij.
a hoc vacce pingues:q̄
eſtis i mōte ſamarie
b q̄ calūniā facitis egenis:ꝛ
c ꝯfringitis paupes. Que
d dicitis dn̄is veſtris:affer-
e te ꝛ bibem⁹. Iurauit dn̄s
f de⁹ i ſctō ſuo:q2 ecce dies
g veniēt ſup vos ꝛ leuabūt
h i vos i cōtis ꝛ reliq̄s vr̃as
k i ollis feruētib⁹ Et p aptu
ras exibitis alt̃a ꝯ alterā
l ꝛ pijciemini i armō dicit
m dn̄s. Venite ad bethel ꝛ
n ipie agite ad galgalā ꝛ mł
o tiplicate p̄uaricationē. Et
offerte mane victimas ve-
ſtras: trib⁹ dieb⁹ decias
p vr̃as. Et ſacrificate de fer
mētato laudē:ꝛ vocate vo
lūtarias oblationes:ꝛ an-
q nūciate. Sicut ei voluiſtis
r filij iſrł dicit dn̄s de⁹. Vn̄
ꝛ ego dedi vobis ſtuporē
dētiū i cūctis vrbib⁹ vr̃is
ꝛ idigētiā panū i oib⁹ lo-
cis vr̃is:ꝛ nō eſtis reuerſi
s ad me dicit dn̄s. Ego q̄3 p
hibui a vobis imbrē cū ad
huc tres menſes ſupeſſent
v vſq3 ad mēſem: ꝛ plui ſup
vnā ciuitatē:ꝛ ſup alteraȝ
ciuitatē n̄ plui. Pars vna
ꝯpluta ē:ꝛ ps ſup quā nō
plui aruit. Et venerūt due
ꝛ tres ciuitates ad vnā ci-
uitatē vt biberēt aquā.ꝛ n̄
ſunt ſatiate: ꝛ nō rediſtis
ad me dicit dn̄s. Percuſſi
vos i vēto vrēte ꝛ i aurugi
ne multitudinē hortoꝝ ve
ſtroꝝ ꝛ vinearū vr̃aꝝ: oli-
ueta vr̃a ꝛ ficeta vr̃a come
dit eruca:ꝛ nō rediſtis ad
x me dicit dn̄s: Miſi in vos
mortem in via egypti:pcuſ
ſi i gladio iuuenes veſtros
vſq3 ad captiuitatē equoꝝ
veſtrorū: ꝛ aſcendere feci
putredinē caſtroꝝ veſtro-
rum i nares veſtras: ꝛ nō
rediſtis ad me dicit dn̄s.

Quod ꝺ2 hic. q Nūq̄d ambulabūt duo pariter ꝛc̃.videt̃ ꝯtinuari cū p̄cedētib⁹ ꝛ ſequētib⁹:ſic em̄ dixerat ſupra de⁹ ip̄is filijs iſrł.Tm̄mō vos cognoui ex oib⁹ nationib⁹ terre. Idcirco viſitabo ſup vos oēs iniq̄tates vr̃as in quo de⁹ videt̃ rn̄dere cuidā tacite q̄ſtioni. Poterāt em̄ q̄rere filij iſrł a deo q2 eis cōminabat̃ de tot ſupplicijs ꝑpter ſua peccata q̄ eſt rō q̄re magis nos affligis q̄ꝫ alias gentes cū multe alie gētes hmōi pctā.ſ. ydolatrie et homicidij et hmōi pampli⁹ ꝯmittāt. Ad qḋ de⁹ rn̄det Tātūmō vos ꝯgnoui ex oib⁹ nationib⁹ terre.vbi glo. Cum ſim creator oīm vos ſolos elegi in pplm peculiarē vt mei cognitionē haberetis. Et idcirco viſitabo. id corrigā iniq̄tates vr̃as:vt ceſſetis: vel nō ceſſantes graui⁹ puniamini:hec in glo. Sꝫ q2 erāt aliq̄ q̄ de hmōi diuia viſitatione male ſentiebāt:erronee eſtimātes:q̄ talia mala penalia cōminata cū cōtingeret euenire nō a deo inflicta ſeu intēta erāt:ꝫ ꝯtingebāt caſualiter eo mō quo philiſtei.j.Regū.vj.dicebāt Nō man⁹ ſua tetigit nos:ꝫ caſu cōtigit. Hos iprobat ꝑpħa dicēs. Nūq̄d ambulabūt duo parit̃ niſi cōuenerit ſic eſt i heb. ꝛ qḋ addit̃ eis nō ē ꝺ textu:ꝛ ſic ē ſenſus q̄ ſicut duo hoies ex diuerſis ptib⁹ veniētes ꝯcurrūt p oia vt piter ad vnū locū determinatū accedāt:ſignū ē q̄ ħ fit ex certa ꝯtinētia vtriuſq̄ꝫ nō a caſu:ꝛ ſic ꝯueniētia ꝑpħie p̄nūciationis cū rei euētu ē ſignū q̄ talis euēt⁹ nō ē caſualis ꝫ intēt⁹: ad qḋ adducit aliud exemplū de naturalit̃ ſignificātib⁹. ſicut ē rugit⁹ ſeu vociferatio leonis:q̄ ſignificat p̄dā factā vel capiendā.q̄ q̄dē ſignificatio ē nō a caſu ꝫ ex inſtinctu naturali. Silr̃ exēplificat de aue cadēte i laqueū terre: qḋ nō caſualiter ꝫ p idu ſtriā aucupis fit:ſic etiā ablatio laquei. Silr̃ ēt adducit exēplū ꝺ cōiter cōſuetis.ſ.de clāgore tube q̄ ſignificat aduētū aduerſarioꝝ:q̄ q̄dē ſignificatio nō eſt caſualis ꝫ ex more hoim intēta.vn̄ de oib⁹ iſtis cōcludit p ſilr̃itudinē. Si erit malū in ciuitate qḋ de⁹ nō fecit. Hoc ē dicere. Sicut p̄dicti effect⁹ nō caſualiter ex ſuis cauſis ꝫ ordinate ſeu intente ꝓueniūt: ſic cū mala pene eueniūt in ciuitatib⁹ nō ſunt cēſenda caſualia ꝫ a deo intenta:ꝛ hoc ē qḋ p̄ncipaliter intēdit deducere ex p̄miſſis

Cap.iiij.

Audite vbū. Poſtq̄ꝫ cupiditas viroꝝ
a declarata ē:ħ ꝯn̄r idē oñdit̃ de vxorib⁹ eoꝝ cū ꝺ2.
a Audite vbū ħ vacce pingues.i.potētū vxores: q̄ dicunt̃ vacce ꝑpter vitulos aureos q̊s adorabāt: ꝛ pingues rōne diuitiaꝝ.ad quarū acq̄ſitionē iniquā viros ſu-
os incitabant:iō ſubdit̃. b Que calūniā facitis.i.p viros vr̃os fieri procuratis ideo ſequit̃. c Que dicitis dominis vr̃is.i.maritis. d Afferte ꝛ bibem⁹.i. ſubſtantiā alioꝝ rapite:vt nos ꝛ familie noſtre poſſim⁹ laute bibere.ꝛ ſubdit̃ pena. e Iurauit dn̄s i ſctō ſuo.i.in ſemet ip̄o q̄ ē ſctū ſanctoꝝ f Ecce dies veniēt ſup vos.i. ad punitionē veſtrā. g Et leuabūt vos portando in captiuitatem h In contis ſicut portant̃ res pōderoſe in tinellis. i Et reliq̄s vr̃as in ollis feruētib⁹.i. ceteros ad fortalicia fugientes ibidē cremabūt cū edificijs. k Et p apturas exhibitis id eſt multe fient apture in muris p q̄s exhemini. l Et p̄ijciemini in armon. nomē ē regionis lōginq̄ vltra terrā aſſirioꝝ. m Venite Poſtq̄ꝫ ꝑpheta arguit pplm de auaricia. ħ ꝯn̄r arguit ip̄ꝫ de ydolatria ꝛ diuidit̃ in tres ptes:q2 p̄mo ponit̃ ydolatrie frequētatio:ſcđo frequētātiū obſtinatio ibi. Vn̄ ꝛ ego.tercio ꝑphete monitio ibi. Poſtq̄ꝫ aūt. Circa p̄mū ꝺ2. m Venite ad bethel.i.veniētis frequētādo locū ydolatrie:ita q̄ ꝑpħa nō inuitat ad ydolatriā ꝫ magis arguit eā. n Ad galgalā ibi em̄ ſilr̃ ydolatria exercebat̃: vt dictū eſt.ſ̃. Oſee.xij.cap̄. o Et offerte.i.offeretis:trib⁹ dieb⁹.ſ.in anno:ſicut i tēplo dn̄i qḋ erat in hierłm cultores dei debebāt ꝯparere ter in anno: Exo.xxiij.hierobo am em̄ in cultu vituloꝝ q̊s fecit ſtatuit aliq̄ ſilr̃ia cultui diuino q̄ fiebat in hierłm vt ppłs facili⁹ aſſentiret. p Et ſacrificate de fermētato.ſicut ꝛ gētiles ydolatre. Oblationes em̄ deo facte in hierłm erāt abſq̄ꝫ fermēto. q Sic em̄ voluiſtis filij iſrł.ſ.ſacrificare vitulis aureis:ꝛ non de mādato meo:ꝫ vr̃a volūtate iniq̄. r Vn̄. Hic ꝯn̄r ponit̃ obſtinatio ppłi q̄ pluries a deo fuit flagellat⁹ ꝑpt̃ peccata:nō tn̄ emēdat⁹:ꝛ p̊ ponit̃ flagellū famis:cū ꝺ2. Vn̄ ꝛ ego dedi vo.ſtu.den.i.famē Hebrei em̄ dicunt: Acutiē dētiū.vn̄ ꝛ famelici dicunt̃ vulgarit̃ habere dētes acutos ꝛ ventrē vacuū:iō ſequit̃. Et indigentiā panū. Scđo flagellū ſitis cū ſubdit̃. s Ego quoq̄ꝫ ꝓhi.a vo. imbrē. ꝛ ħ trib⁹ menſib⁹ an̄ meſſem:q̄ incipit i terra illa mēſe aprili:ꝛ ſic fuit ꝓhibit⁹ imber tp̄e q̄ magis ſolet pluere.
v Et plui ſup vnā ciuitatē ꝛc̃.i.qn̄ dedi pluuiam fuit ita modica q̄ nō ſufficiebat vobis ad potū:iō ſequit̃: Et venerūt due ꝛ tres ciuitates ꝛc̃. Et tertio flagellū vēti vrentis terrenaſcentia corrūpētis ꝛ erucas generantis cū ꝺ2. Percuſſi vos in vento vrēte ꝛc̃. Quarto flagellū occiſionis ab aduerſarijs cū ꝺ2. x Miſi in vos morteȝ in via egypti. Miſerūt em̄ iuuenes electos in egyptū ad adducēdū inde auxiliū ꝯ aſſyrios:q̄ p̄occupati ab aſſyrijs fuerūt ceſi ab eis:ꝛ equi eoꝝ ab aduerſarijs capti:iō ſubdit̃. Vſq̄ꝫ ad captiuitatē equoꝝ. Et q2 cadauera eoꝝ remāſerūt iſepulta:ſubdit̃. Et aſcēdere feci putredinē ꝛc̃. Quin

to flagellũ ſubuerſionis terre ꝑ aduerſarios cũ dr.
y Subuerti vos q̃ ſubuerſio facta ẽ ferro ⁊ igne iõ ſeq̃t
z Et facti eſtis ſicut torris.i.lignũ ſemiuſtũ.⁊ dr a torreo
torres. a Et nõ re. ad me:totiẽs flagellati. b Qua
ꝓpter h̃ faciã tibi iſrl'.i.iterabo tibi penas cõſiles ⁊ maio-
res. c Poſtq̃ ãt
Hic ↄñr ponit ꝓpħe
monitio.ſ.vt ppl'us
ad dñm cõuertat: et
ad h̃ inducit duplex
motiuũ: ſcdm ponit
ca.ſe. Primũ ãt mo
tiuũ ẽ cõſideratio di
uine potẽtie: cui oĩs
creatura dʒ ſe ſubij-
cere: iõ dr.
c Poſtq̃ aũt h̃ fe-
cero tibi .i. afflictio-
nes ꝑdictas.
d Prepare i occur
ſum dei tui iſrl' ꝑ de-
bitã pniam: vexatio-
ne tibi intellectũ dã
te. Et dicũt expoſito
res nr̃i cõiter ⁊ ſatis
rõnabiliter. ꝙ h̃ eſt ꝓ
phetia de ↄuerſione
iudeoꝝ circa finem
mũdi futura: vñ ⁊.x.
trib⁹ adhuc nõ ſunt
liberate a captiuita-
te: ⁊ ſcdm h̃ exponit.
d Prepare i occur
ſum.i.ꝓꝑaberis Ad
hãc aũt ↄuerſionem
ſeu pniam dictã dʒ
mouere excellẽtia di
uine mie: iõ ſequit.
Quia ecce formãs
mõtes ⁊c̃. Et an
nũciãs hoi eloquiũ
ſuũ dando ei ſpm̃ ꝓ
phetie. f De⁹ ex-
ercituũ .i. angeloꝝ.
Capl'm.v.
Audite. h̃ po-
a nit ſcdm moti
uũ: qd eſt diui
ne iuſticie cõſidera-
tio acrit pctã puniẽ-
tis: ⁊ diuidit i duas
ptes: q2 ꝑ ponit ↄſideratio. ſcdo arguit ppl's de oppoſito
ibi. Qui cõuertitis. Pria in duas: q2 ꝑ inducit pplm ad
cõſideratione pene ꝑterite: ſcdo ad euaſionẽ future. ibi:
Quia hec dicit. Circa ꝑmũ dicit ꝓpħa. a Audite ver-
bũ iſtud. nõ ſolũ aure ſ3 etiã corde. b Ego leuo ſuꝑ
vos plãctũ. cõpatiẽs miſerie vobis inflicte. c Domus
iſrl' cecidit. a ſtatu ꝓſperitatis: ⁊ h̃ fuit a tpe aſael regis ſy
rie q̃.ẽ. modũ afflixit regnum iſrl' ſcdm ꝙ dr.iiij. Reg. xiij.
Iratuſq3 eſt furor dñi ↄ iſrl'. ⁊ tradidit eos i manu aſael re
gis ſyrie ⁊c̃. ⁊ ſubdit: ↄtriuerat eos rex ſyrie. d Non
adijciet vt reſurgeret. in ꝑterita ptãte. Et ad idẽ facit qd
ſequit. e Virgo iſrl' ꝓiecta ẽ ⁊c̃. q2 exꝑſſio eſt eiuſdem
ad maiorẽ aſſertionẽ qd declarat ꝑ illud qd ſubdit.
f Vrbs de qua egrediebant mille ⁊c̃. f Quia hec di-
cit dñs. Hic inducit ad euaſionẽ pene future dicẽs i pſo-
na dei. g Querite me. ꝑ opa bona. h Et viuet. cor
porali ⁊ ſpũali vita. i Et nolite q̃re. bethel. i. nolite co-
lere ydola q̃ colunt in bethel. i. in galgala ⁊ berſabee.
k Quia galgala captiua ducet ⁊c̃. i. ppl's ydolatriã exer
cẽs ibidẽ. l Querite dñm ⁊ viuite. exponat vt prius.

y Subuerti vos ſicut ſubuer
tit de⁹ ſodomã ⁊ gomorrã
z ⁊ facti eſtis q̃ſi torris ra
a pt⁹ ab icẽdio ⁊ nõ rediſtis
b ad me dicit dñs Quapro
c pter h̃ faciã tibi iſrl'. Poſt
d q̃z aũt hec fecero tibi ꝑpa
re in occurſum dei tui iſrl'.
Quia ecce formãs mõtes
e ⁊ creãs ventũ ⁊ annũciãs
hoi eloq̃ũ ſuũ faciẽs matu
tinã nebulã: ⁊ gradiẽs ſuꝑ
f excelſa t're: dñs de⁹ exerci
tuũ nomen eius. Cap. v.
a b Audite v'bũ iſtud ꝙ
ego leuo ſuꝑ vos plã
ctũ. Domus iſrl' cecidit
d ⁊ nõ adijciet: vt reſurgeret.
e Virgo iſrl' ꝓiecta eſt in ter
rã ſuã nõ eſt q̃ ſuſcitet eam
Quia hec dicit dñs deus.
f Vrbs de q̃ egrediebant
mille: relinquent in ea cen
tũ: ⁊ de qua egrediebãt cẽ
tũ: reliquent i ea decẽ i do
f mo iſrael: q2 hec dicit dñs
g de⁹ domui iſrl'. Querite
h i me ⁊ viuetis ⁊ nolite q̃rere
bethel. In galgalã nolite i
trare: ⁊ in berſabee nõ trã
k ſibitis: q2 galgala captiua
ducet ⁊ bethel erit iutilis
l m Querite dñm ⁊ viuite: ne
n forte cõburat vt ignis do
mus ioſeph ⁊ deuorabit:
⁊ non erit qui extinguat be
o thel. Qui conuertitis in
abſinthium iudicium: et
p q iuſticiam in terra relinqui
r tis facientem arcturum et
s orionem et conuertentem
in mane tenebras: ⁊ diem
t in noctem mutantem Qui
v vocat aquas maris: ⁊ ef
fundit eas ſuꝑ faciem ter
re dominus nomen eſt ei⁹
x Qui ſubridet vaſtitatem
y ſuper robuſtum ⁊ depopu
lationem ſuper potentem
a affert. Odio habuerũt cor
b ripientem in porta: ⁊ loq̃n
c tẽ perfecte. abominati ſunt
d Idcirco pro eo ꝙ diripie
e batis pauperem ⁊ predaʒ
f electam tollebatis ab eo:
g domos quadro lapide edi
h ficabitis ⁊ non habitabi
tis in eis. Vineas planta
bitis amantiſſimas ⁊ non
i bibetis vinõ earum: quia
cognoui multa ſcelera ve
k ſtra ⁊ fortia peccata veſtra
l m Hoſtes iuſti accipientes
munus: ⁊ pauperes depri
n mentes i porta. Ideo pru
dens in tempore illo tace
o bit quia tempus malũ eſt
p Querite bonũ ⁊ nõ maluʒ

m Ne forte cõburat vt ignis q̃ totalit deficit ꝑ ↄſumati
onẽ materie cõbuſtibilis. n Dom⁹ ioſeph.i.regnũ iſrl'
qd denoiat a ioſeph eo ꝙ hieroboã prim⁹ rex fuit de tri-
bu ephraim filij ioſeph. o Qui ↄuertitis h̃ ↄñr arguit
pplm de oppoſito.ſ.q2 peccabãt ſine freno timore dei p⁹
poſito: ⁊ ꝑ arguit eſ⁹
trãſgreſſiones. ſcdo
deriſiones. ibi. De
dẽſiderãtib⁹. Pria i
duas: q2 ꝑ arguit po
puli multiplex trãſ-
greſſio: ſcdo ſubdit
punitio ibi. Idcirco
Circa primũ dicit.
o Qui cõuertitis i
abſinthiũ iudiciũ .i.
in amaritudinẽ pau
peꝝ eos iniuſte ↄdẽ-
nãtes. p Et iuſti-
ciã.i.deũ q̃ eſt iuſti-
cia ꝑ eſſentiã ſic̃ ⁊ vi
ta. q In terra re-
linq̃tis. ꝓ ydolis ve
ſtris. r Facientẽ
ar. orio. Eſt aũt ar-
ctur⁹ q̃dã ↄſtellatio
q̃ reuoluit circa po-
lũ ſeptẽtrionalẽ ⁊ vo
catur vrſa maior ab
aſtrologis: ⁊ currus
karoli a laycis. Pri-
on aũt ẽ q̃dã ↄſtella-
tio clara ⁊ nota: par
tim exñs in thauro
⁊ ꝑtim i ſigno gemi
noꝝ: ⁊ ort⁹ ei⁹ ſigni-
ficat tẽpeſtates: ꝓpt
qd dicit phs.ij. met.
ꝙ orion eſt idiſcret⁹
⁊ difficilis. s Cõ
uertẽtẽ in mane te
nebras ⁊c̃.i.ſucceſſio
nẽ acit diei ⁊ noct.
t Qui vo. aq̃s ma
ris. eleuãdo eas i va
porib⁹ humidis.
v Et effun. eas ſuꝑ
facie terre. ↄuertens
eas in pluuiã.
x Qui ſubridet va
ſtitatẽ in heb. habet
Qui violẽtat fortẽ cũ reꝑmẽdo ⁊ ſic ſubridet.i.ↄtẽnit va
ſtitatẽ a forti factã. y Et depo. ⁊c̃. pplm de regno potẽ
ti trãſferẽdo ⁊ captiuãdo. Iſta dicta ſunt ð deo ad oñden
dũ ꝙ nõ nõ ẽ ꝓ ydolis relinquẽdus. ⁊ reuertit ad oñden
dũ ppl'i trãſgreſſionẽ dicẽs. a Odio ha. ⁊c̃. In portis
ei antiq̃t⁹ ſedebãt iudices ⁊ ſenes: vt q̃libet ẽt exne⁹ iueni
ret eos i ꝓmptu. b Et lo. ⁊c̃.i.ſanos doctores ⁊ ꝓpħas.
c Abomiati ſunt. eoꝝ doctrinã refutãdo. d Idcirco
Hic ↄñr ſubdit punitio cũ dr. Pro eo ꝙ diripiebat paũ
perẽ: ⁊ ſubdit modus direptiõis. e Et ꝑdã ele .i. illud
qd erat meli⁹ ⁊ vobis placenti⁹. f Tollebatis. iõ in pe
nã hui⁹ ⁊ alioꝝ pctõꝝ ꝑdictoꝝ. g Domos q̃. ⁊c̃.i.ſum
ptuoſe ⁊ laborioſe. h Et nõ ha. in eis. q2 in captiuitatẽ
ducemĩ. i Quia cog. ⁊c̃. ad puniẽdũ. k Et for.i. q̃uia.
l Hoſtes ⁊c̃.i. iuſticie: ita ꝙ iuſtũ ẽ neutri gñis. m Ac
cipiẽtes mu. ꝓ ſbuerſiõe iuſticie. n Iõ pru. i tpe il. tace
bit. ceſſans a correctiõe vr̃a vidẽs ꝙ nõ eẽt ad vr̃am emẽ
dationẽ. ſ3 mag' ad pctõꝝ vr̃oꝝ aggũationẽ iõ ſeq̃t. Quia
tps malũ ẽ. ñ ꝑꝑ ſe ſ3 ꝓpt maliciã gẽt. ⁊ ꝓpt h̃ añ tps illud
ꝓpħa monet eos ð correctiõe dicẽs. p Querite bonũ

p emēdatione vite. q ¶ Vt viuatis. corpalit ⁊ ſpiritua-
liter. r ¶ Et erit ⁊c̄. p grām ſuā vos ꝓtegādo. s ¶ Sic
dixiſtis. i. deſideraſtis: ſʒ qꝛ h deſideriū nō implet niſi ma
la vita corrigat iō ſubdit. t ¶ Odite malū ⁊c̄. due em̄ ſūt
ptes iuſticie. ſ. declinare a malo: ⁊ facere bonum. v ¶ Et

do p modū optatiuū. b ¶ Vt qd eā vob. i. q̄lis ē vobis
futura dies illa: ⁊ rn̄det. c ¶ Dies dn̄i iſta te. i. erit vobis
tribulationis plena: qd p tenebrā metaphorice deſignat:
iō ſubdit. d ¶ Quō ſi effu. vir a facie leonis ⁊c̄. i. tūc vob
occurrēt tot pĭcula q ſi aliqs euadat vnū: incidet i aliud

ꝯſtituite in porta iu
diciū. i. iudices i por
tis ciuitatū ⁊ villarū
ſicut p̄cipit Deut. x-
vi. ad h vt q̄libet tam
peregrinus q̄ʒ ciuis
poſſit ſtatim iudices
iuenire. x ¶ Si for
te miſereat dn̄s. non
dr̄ hic forte ꝓpter ali
quā mutabilitatē q̄
ſit in deo: ſʒ in libero
arbitrio hominis.
y ¶ Reliquijs io. i. re
gno ioſeph: qd dr̄ h
reliquie ꝓpter ei⁹ di
minutionem: vt p̄di
ctū eſt. Dicit etiā h
regnū decē tribuum
regnū ioſeph: eo q
hieroboam p̄m⁹ rex
fuit de tribu ephra-
im filij ioſeph.
z ¶ Propterea h di-
cit dn̄s de⁹ exercitu
um dn̄ator: In om-
nib⁹ plateis planct⁹
hec ſn̄ia nō refert ad
lr̄am imediate p̄cc-
dentē: ſʒ ad illud qd
dr̄ ſupra. Poſtes iu-
ſti accipiētes mun⁹
⁊ paupes i porta de-

q r vt viuatis ⁊ erit dn̄s de⁹
s exercituū vobiſcum: ſicut
t dixiſtis Odite malū ⁊ dili
v gite bonū: ⁊ ꝯſtituite i por
x ta iudiciū ſi forte miſereat
y dn̄s de⁹ exercituū reliqui
z is ioſeph. Propterea hec
dicit dn̄s de⁹ exercituum
a dn̄ator. In oībus plateis
b c planctus: ⁊ i cūctis q̄ foris
d e ſunt dicet ve ve. Et voca
bunt agricolam ad cultum
f g ⁊ ad planctū eos q̄ ſciūt plā
h i gere Et in oībus vijs erit
planctus: qꝛ ptrāſibo i me-
k a dio tui dicit dn̄s: Ve deſi
b derantib⁹ diē dn̄i Vt q̄d
c eā vobis: Dies dn̄i iſta te
d nebre ⁊ nō lux. Quō ſi fu-
giat vir a facie leonis: ⁊ oc
currat ei vrſus: ⁊ ingredia
tur domū ⁊ innitat manu
ſua ſup parietē ⁊ mordeat

e eū coluber Nunq̄d nō te-
nebre dies dn̄i ⁊ nō lux: ⁊
caligo ⁊ nō ſplendor in ea
f Odi ⁊ ꝓiecti feſtiuitates
veſtras: ⁊ nō capiā odorē
cetuū veſtrorū Qd ſi obtu-
leritis mihi holocauſto-
mata ⁊ munera veſtra non
ſuſcipiā: ⁊ vota pinguium
g veſtrorū nō reſpiciā Aufer
a me tumultū carminū tuo
rū: ⁊ cantica lyre tue nō au
h diā. Et reuelabit quaſi aq̄
i k iudicium ⁊ iuſticia q̄ſi tor-
l rēs fortis. Nūq̄d hoſtias
⁊ ſacrificiū obtuliſtis mihi
in deſerto quadraginta an
m nis dom⁹ iſrl̄ Et portaſtis
n tabernaculū moloch deo
veſtro: ⁊ imaginem idolo-
rum veſtrorum: ſidus dei
veſtri rempha: figuras q̄s
feciſtis vobis adorare eas

iō ꝯcludit.
e ¶ Nūq̄d non te. ⁊c̄.
q. d. ſic. ⁊ exponit vt
ſupra. f ¶ Odi. hic
ꝯn̄r refert remediū.
qd poſſet eē p diui-
nā miſericordiā: qd
tollit in perſona dei
Odi ⁊ ꝓieci feſtiui-
tates vr̄as ⁊c̄. ⁊ ptʒ
lr̄a vſqʒ. ibi.
g ¶ Aufer a me tu.
carminum tuorū. i. ſi
offeras m̄ laudes vo
cib⁹ hūanis ſeu mu-
ſicis inſtrumētis nō
acceptabo: qꝛ nō eſt
ſpecioſa laus in ore
peccatorū. Eccl̄. xv.
h ¶ Et reuelabit q̄ſi
aq̄. i. valde māifeſte.
i ¶ Iudiciū. i. execu-
tio iuſticie mee.
k ¶ Quaſi torrēs for
tis: q̄ ſuo impetu ra-
pit ea q̄ inuenit. q. d.
ita rapiemini in ca-
ptiuitatē. l ¶ Nun
q̄d hoſtias ⁊c̄. iſtud
refert ad tp̄s in q̄ fi-
lij iſrl̄ fuerūt in deſ-
to: ⁊ dicūt aliq̄ expo
ſitores nr̄i q a ꝯflati

primētes. ex quo ꝯcludit hic. Propterea ⁊ ſubdit.
a ¶ In omnib⁹ plateis. ſ. ciuitatū. b ¶ Planct⁹ morien
tiū. c ¶ Et in cūctis que foris ſunt. ſ. in villis ⁊ oppidis
in cāpeſtri terra ſituatis. d ¶ Dicet ve ve. ꝓpter multitu
dinē miſerie. e ¶ Et vocabunt agri. ad luctū in villis et
oppidis in q̄b⁹ nō ſunt habētes artem plāgendi. f ¶ Et
ad planctū in ciuitatib⁹. g ¶ Eos q̄ ſciūt plāgere. i. canere
carmē lugubre. tales em̄ ſolēt in ciuitatib⁹ manere.
h ¶ Et in oīb⁹ vijs. i. cāpeſtrib⁹ locis. i ¶ Erit planct⁹. cui⁹
cā ſubdit. Quia ptrāſibo in medio tui. faciēs executiōeʒ
iuſticie mee p aſſyrios. k ¶ Ve deſiderātib⁹ hāc aūt lit-
terā exponūt aliq̄ de regno duarū tribuū de q̄ ꝓphauerat
hieremias ⁊ alij ꝓphe q ppl̄s itur⁹ eēt i captiuitatē ba
bylonicā: ⁊ ide poſt. lxx. ānos reditur⁹ ⁊ h̄itatur⁹ maiora
bona q̄ʒ an̄: qd tn̄ nō erat itelligēdū ſtatim poſt reditū: ſʒ
lōge poſt. ſ. in aduētu xp̄i put declaraui. ſ. in pl̄ib⁹ locis
Eſa. hiere. ⁊ aliorū ꝓphaꝝ. Multi tn̄ de pplo intelligebāt
q h̄ituri eēnt talia ſtatim i reditu. ꝓpt qd deſiderabāt hāc
acceleratiōnē ipius captiuitatꝭ ꝓpt accelerationē ꝓſperi
tatis in reditu: ex h applicāt lr̄am ſequētē in q̄ ꝓpha eos
increpat d̄ tali deſiderio: vt dicūt iſti: ſʒ iſtud nō videt cō-
uenienter dictū: qꝛ nō ſolū reges ioachim ⁊ ſedechias: ſʒ
etiā p̄ncipes ⁊ ſacerdotes ⁊ pſeudo ꝓphe ⁊ cōis ppl̄s pſe
quebant Hiere. ad mortē: eo q ipe denūciabat illi⁹ capti
uitatꝭ accelerationē: ex q̄ ptʒ q nō deſiderabāt eā ſʒ magꝭ
abhorrebāt: ꝓpt qd ſicut dictū ē. ſ. h ꝓpha arguit illuſo-
res: multi em̄ in pplo reputabāt dicta ꝓphetaꝝ friuola d̄
diuia punitiōe futura: ⁊ ſic deridēdo dicebāt Hiere. xvij.
Vbi ē v̄bū dn̄i: Veniat ſicut fuit ibidē expoſitū: ita dr̄ h
Ve deſiderātib⁹ ⁊c̄. Et diuidit in duas ptes: qꝛ p̄ p̄dicit
ſuppliciū. ſcd̄o anfert remediū. ibi. Odi. Circa primū dr̄.
a ¶ Ve deſiderātib⁹ diē dn̄i. i. diē diuine vltionis denūci-
atā a ꝓphetis: de q̄ ironice dicebāt. Veniet dies illa loq̄n

one vituli Exo. xxxij. Nō obtulerūt ſacrificia ⁊ oblatiōes
dn̄o ſʒ idolis q̄ portabāt in itinere. ſʒ h nō videt verū: qꝛ p
odoratione vituli ppl̄us fuit grauiter punit⁹: vt h̄r ibidē
⁊ ſil̄r p pctō ydolatrie ⁊ phegor. Nu. xxv. ⁊ iō nō eſt veri-
ſil̄e q ſi tādiu exhibuiſſent ydolatriā ydolis q̄ ſecū portaſ
ſent q̄n ppl̄s fuiſſet multotiēs de h punit⁹: ⁊ q̄n de h eēt
exp̄ſſa mētio. in libris moyſi: ⁊ iō iſtud inducit ad oñden
dū q ſacrificia nō ſunt deo accepta niſi aſſit bona vita: et
h p oppoſitū. ſ. qꝛ ſacrificia iſta fuerūt omiſſa lōgo tpe cū
ppl̄s iſrl̄ eēt i deſto: ⁊ tn̄ dn̄s q̄ſi benign⁹ ⁊ placat⁹ illi po
pulo ꝯtulit multa bn̄ficia: p̄bēdo māna ꝯtinue: ⁊ ducatū
ignis ⁊ nubis de nocte ⁊ die: ⁊ multa alia bn̄ficia. De di-
cta v̄o omiſſione ſacrificiorū dicit Ra. ſa. Sup illud Nu.
ix. Fecerūt filij iſrl̄ phaſe tpe ſuo. q toto tpe q̄ fuit in deſ-
to n̄ fecit niſi illud phaſe tm̄. ⁊ tn̄ erat p̄ncipalis ſolēnitas
anni: ⁊ i q̄ debebāt offerri ſacrificia ſolēnia: ⁊ ſi illud fuit
omiſſum multoforti⁹ alia min⁹ p̄ncipalia. Fuit em̄ ſup h
cū pplo diſpenſatū ꝓpter incertū nubis motū: ſicut ⁊ de
omiſſione circūciſionis. Iſta tn̄ omiſſio ſacrificiorū nō eſt
ſic itelligēda generaliter q illo tpe fuerint nulla ſacrificia
oblata: qꝛ in dedicatione tabernaculi obtulerūt p̄ncipes
pl̄a aialia i ſecrificiū dn̄i Nu. vij. Et idē ꝯtingit ex aliq̄b⁹
alijs cauſis ſpecialib⁹: ⁊ ſm̄ h dr̄ hic. l ¶ Nūq̄d hoſtias
⁊ ſacrificia ⁊c̄. q. d. pauca obtuliſtis: ⁊ iō nō ꝯputat: ſm̄ il
lud qd dr̄. ij. phy. qd modicū ē: q̄ſi nihil reputat. m ¶ Et
porta. moloch. ſm̄ q dic̄ ra. ſa. ⁊ ſm̄ ea q̄ p̄dicta ſūt d̄ ſta
tu ppl̄i in deſto: iſtud nō refert ad lr̄am imediate p̄ceden
tē. ſʒ ad illud qd ſupra dictū ē. Dies dn̄i tenebre ⁊ nō lux.
. i. dies punitionis veſtre erit plena tribulatiōe cui cōiun
git. m ¶ Et portaſtis. i. portabitis loquēdo de futuro p
modū p̄teriti ꝓpter certitudinē ꝓphetie. n ¶ Taberna-
culū moloch ⁊c̄. Dicit em̄ rab. ſa. q aſſyrij ducentes decē
trib⁹ in captiuitatē poſuerūt idola q̄ coluerāt ſup hume-

meros eoꝝ in itinere: vt ſic appareret ꝙ dij q̄nos colebāt nō potuerāt eos ſaluare ꝯ aſſyrios ⁊ huic expoſitioni cōſonat lr̄a ſequens. o ¶ Et migrare vos faciā trās damaſcū .i. vltra regnū ſyrie mittēdo eos in captiuitatē in terrā valde longinquā.

culpa. ibi. Nūq̄d currere. Circa p̄mū dr̄ s ¶ Quapropt̄ .i. ꝓpter p̄dictas culpas. t ¶ Nūc migrabunt .i. cito migrabūt. v ¶ In ca. i. optimates q̄ ſūt capitanei ppl̄i erūt captiuitate p̄mi. x ¶ Et auferet̄ factio laſciuiētiū .i. adulatio eoꝝ q̄ nutriebāt eos i facinorib⁹ ſuis. y ¶ Iurauit dn̄s .i. firmit̄ ſtatuit: ꝙ h̄ pena erit: iō ſubdit̄. z ¶ Deteſtor ego ſupbiā iacob .i. ppl̄i iſrl̄. a ¶ Et domos ei⁹ odi .i. domū decē tribuū ⁊ domū duaꝝ. b ¶ Et tradā ciuitatē .i. ciuitates in manib⁹ aduerſariorꝝ. c ¶ Nō ſi reliq̄ fuerint. euadētes aduerſarios ꝑ abſcōſionē ſui in locis occultis. d ¶ Et ipi morient̄ ibi fame vel fumo incēdij. e ¶ Et tollet eū .i. quēlibet ſic mortuū.

f ¶ Propinqu⁹ ſuus q̄ euaſit man⁹ aſſyriorū. g ¶ Et cōburet eū. nō potes eū deferre ad locum ſepulture. h ¶ Vt efferat oſſa. q̄ facilius poſſūt portari ad locū ſepulture q̄ totū corpus i ¶ Et dicet ſcȝ dict⁹ ꝓpinquus k ¶ Et q̄ in penetralib⁹ do. eſt. q̄rēs mortuos in locis occultis. l ¶ Nunq̄d adhuc penes te eſt. ſupple aliq̄s mortuus. m ¶ Et rn̄debit finis eſt .i. nō inuenio plures. n ¶ Et dicit ei id eſt ꝓximo ab eo querenti. o ¶ Tace ⁊ nō recorderis nominis dn̄i.

¶ Capl̄m. vj.

V Ae vo. q̄ opulēti eſtis. In h̄ aūt ca. arguit ppl̄m ꝯ ſupbia ⁊ carnalitate: ⁊ diuidit̄ in duas ptes: qꝛ p̄mo exprimit̄ culpa. ſecūdo ſb̄dit̄ pena. ibi Quapropter. Et in h̄ capl̄o loquit̄ ꝓpheta ꝯ regnum iſrl̄ ⁊ ꝯ regnū iuda. dicit igit̄. a ¶ Ve vobis q̄ opulēti eſtis. diuitijs male acquiſitis.
b ¶ In ſyon. i. in regno iuda ſic nominato: eo ꝙ hieruſalē ibi erat metropolis in q̄ erat tēplū ⁊ domus regia in mōte ſyon.
c ¶ Et cōfiditis i mōte ſamarie .i. in potētia regni iſrl̄. cui⁹ metropolis erat ſamaria in monte ſita: vt h̄r. iij. Reg. xvj.
d ¶ Optimates .i. p̄ncipales in ppl̄o.
e ¶ Ingrediētes pōpatice domū iſrl̄ .i. cum ſupbia magna oſtētantes vos i populo. f ¶ Trāſite i calanne .i. in babylonia: vt dicit Rab ſa.
g ¶ Et ite īde i emath q̄ nunc dr̄ antiochia
h ¶ Et deſcēdite in geth paleſtinoꝝ. que erat p̄ncipalis inter q̄nq; ciuitates philiſtinoꝝ.

o Et migrare vos faciā trās
damaſcū dixit dn̄s de⁹ ex
ercituū nomē ei⁹. Ca. vj.
a V Ae vobis q̄ opulenti
b eſtis in ſyon ⁊ cōfidi-
c tis in monte ſamarie
d optimates capita ppl̄orū
e igrediētes pompatice do-
f mū iſrl̄. Tranſite in calāne
g ⁊ videte: ⁊ ite inde i emath
h magnā: ⁊ deſcēdite i geth
paleſtinoꝝ: ⁊ ad optima q̄q̄
i qȝ regna hoꝝ: ſi latior ter-
min⁹ eoꝝ t̄mio veſtro eſt
k l Qui ſepati eſtis in diē ma
lū: ⁊ appropinquatis ſo-
m lio iniquitatis Qui dormi
tis in lectis eburneis: ⁊ la
ſciuitis i ſtratis vr̄is Qui
comeditis agnū de grege:
⁊ vitulos de medio armē
ti q̄ canitis ad vocē pſalte
n rij. Sic dauid putauer̄t ſe
habere vaſa cātici bibētes
o p vinū in phialis ⁊ optimo
q vnguēto delibuti: ⁊ nihil
r patiebant̄ ſup cōtritiōe io
s t ſeph Quapropter nūc mi
v grabūt in capite trāſmigrā
x tiū: ⁊ auferet̄ factio laſciui
y entiū. Iurauit dn̄s de⁹ in
aīa ſua: dicit dn̄s de⁹ exer
z cituū Deteſtor ego ſupbiā
a iacob: ⁊ domos eius odi:
b ⁊ tradā ciuitatē cū habita-
c torib⁹ ſuis. Nō ſi reliqui
fuerint decē viri in domo
d e vna: ⁊ ipi morient̄. Et tol
f g let eum ꝓpinquus ſuus: ⁊
h cōburet eū: vt efferat oſſa
i k de domo: ⁊ dicet̄ ei: q̄ i pe
l netralib⁹ dom⁹ eſt. Nun-
m quid adhuc eſt penes te:
Et reſpondebit. Finis eſt.
n o Et dicet ei. Tace ⁊ nō re-
p corderis nomis dn̄i Quia
q ecce dn̄s mādauit: ⁊ pcu-
r tiet domum maiorē ruinis
s t ⁊ domū minorem ſciſſioni
v bus Nūquid currere que-
unt in petris eq̄: aut arari
x poteſt in bubalis. Qm̄ cō
uertiſtis in amaritudinē iu
dicium ⁊ fructum iuſticie i
y abſinthium: q̄ letamini in
z a nihili: qui dicitis: Nun-
quid in fortitudine noſtra
aſſumpſimus nobis cor-
b nua Ecce eīm ſuſcitabo ſup
vos dom⁹ iſrl̄: dicit dn̄s

k ¶ Si latior termin⁹ eoꝝ ter. vr̄o eſt. q. d. nō: imo dedi vobis latiorē ⁊ meliorē terrā: ⁊ h̄ eſt verꝝ ſi cōſiderent̄ p̄ncipia iſtoꝝ regnoꝝ q̄ fuerūt minora in extenſione ⁊ bonitate a p̄ncipio q̄ȝ regnū iudee: datū ppl̄o iſrl̄ a deo ſȝ regnū babylonie ⁊ antiochie poſtea fuerūt magis dilatata in ſpacio ⁊ in fortitudine. k ¶ Qui ſepati eſtis i dei p̄ſentia. l ¶ In diem magnū .i. ad punitionē magnā eo eo ꝙ vobis regno dato abuſi eſtis: iō ſubdit̄. Et appropinquatis ſolio iniq̄tatis: ꝯn̄r arguit eos ꝯ carnalitate dicēs m ¶ Qui dormitis in lectis eburneis ⁊c̄. notās eos de nimia curioſitate ⁊ luxuria: ſil̄r ⁊ de gula. ibi. Qui comeditis agnū ⁊c̄. ⁊ de inepta leticia. ibi. Qui canitis ⁊c̄. n ¶ Sic dauid putauerūt ſe habere vaſa cātici .i. inſtrumētis muſicis vti. q. d. nō ē ita: eo ꝙ dauid in diuinis laudibus vtebat̄ iſtis: ipi aūt i laſciuijs ⁊ diſſolutionib⁹ o ¶ In phialis vinū bibētes. cū exceſſu ⁊ nimietate. p ¶ Et optimo vnguēto delibuti. ad odorē ſue carnis ꝓcurandū. Et dicūt h̄ aliq̄ ꝙ vnguentū optimū dr̄ illud q̄ vngebant̄ vaſa diuino cultui applicāda: de q̄ p̄cipit̄ Exo. xxx. ꝙ null⁹ ſub pena mortis vtat̄ ipo ad odorē ſue carnis. q ¶ Et nihil patiebant̄ .i. cōpatiebant̄. r ¶ Sup cōtritione ioſeph .i. deſtructione ppl̄i iſrl̄ ꝑ ꝓphās nūciata: reputabāt eīm verba eoꝝ friuola. s ¶ Quapropt̄. h̄ ꝯn̄r ſubdit̄ debita pena: ⁊ diuidit̄ in duas ptes: qꝛ p̄ p̄dicit̄ pena ſcd̄o reſumit̄

minis dn̄i. q̄ nobis fecit mala iſta: ita ꝙ ē v̄bū hoīs ipatientis ꝯ dn̄m ſm̄ expoſitores nr̄os. ſm̄ v̄o hebreos h̄ ē lr̄a. Et tollet eū ꝓpinquus ſu⁹ de cōbuſtione ſua .i. ꝯ loco vbi fuerat cōbuſtus vt efferat oſſa de cōbuſtione remanētia: ⁊ ſepeliat ea Et dicet ei ⁊c̄. ⁊ exponat̄ vt ſupra vſq; ibi. Et dicet ei .i. ꝓpinq̄ ſibi loquēti. Tace .i. nō loquaris vltra de iſta inq̄ſitione ⁊ ſepelitione. ⁊ ſubdit̄ rō. o ¶ Et nō ad recordandū nomē dn̄i .i. iſta mors cōtingit eis: eo ꝙ nō recordabant̄ nois dn̄i: ⁊ iō nō eſt curandū de eoꝝ ſepultura ſic exponūt hebrei. p ¶ Quia ec. do. mā .i. aduerſarijs iudeoꝝ iſpirauit volūtatē veniēdi ꝯ eos. q ¶ Et ꝑ. ꝑ eos. r ¶ Domū maiorē ruinis .i. regnū. x. tribuū irrepabiliter. s ¶ Et domū minorē .i. regnū duaꝝ tribuū. t ¶ Sciſſionib⁹ q̄ tn̄ ſunt repabiles: vn̄ ⁊ captiuitas duarū tribuū relaxata fuit ꝑ cyrū. Captiuitas v̄o decē tribuū adhuc nō ē relaxata ſm̄ hebreos. v ¶ Nūq̄d. h̄ ꝓpheta reſumit populi maliciā dicēs. Nūq̄d currere queūt i petris eq̄ ⁊c̄. q̄ſi diceret non: qꝛ hec eſſet ꝯ ſolitū nature curſum: ⁊ tn̄ ſic facit̄ i moralib⁹. iō ſb̄dit̄. x ¶ Qm̄ i ama. ver. indi. ⁊c̄. ducētes vitā paupeꝝ ad amaritudinē ꝑuerſiōe iuſticie: iō ſb̄dit̄. y ¶ Qui le. i nī. i. i vana gl̄ia mūdi. z ¶ Qui dicit̄ vos iactādo. a ¶ Nūq̄d nō i forti. ⁊c̄. i. ptātē tpalē acq̄ſiuim⁹ nobis ꝓpria virtute ⁊ induſtria: q̄ſi dicāt ſic: iō ſubdit̄ pena. b ¶ Ecce eīm ſuſcitabo ⁊c̄. gentē .ſ. aſſyrioꝝ ꝯ re

gnū iſrl' ⁊ chaldeo⁊ ꝯ iuda. c Et cōteret vos ab introi
tu emath. q̄ eſt iuxta terminū iudee in pte aq̄lonari.
d Vſq ad torrētē deſti. q̄ eſt in extremitate auſtrali: et
ſic ꝯminat deſtructionē toti⁹ iudee. Caplm. vij.

c de⁹ exercituū gentē ⁊ ꝯte-
ret vos ab introitu emath
d vſq ad torrentem deſerti.
a H Ec oñdit mihi vij.
b dñs de⁹: Et ecce fi-
c d ctor locuſtei pricipio
germinātium ſerotini ym-
e f bris ⁊ ecce ſerotinus poſt
g tonſionē regis. Et factū ē
cū ꝯſummaſſet comedere
h herbā fre dixi: Dñe de⁹ ꝓ
i picius eſto obſecro Quis
ſuſcitabit iacob: q̄ ꝑuul⁹
k eſt. Miſertus eſt dñs ſup
l h. Nō erit dixit dñs Hec
m oñdit mihi dñs de⁹ Et ec
n ce vocabit iudiciū ad ignē
o dñs de⁹ ⁊ deuorabit abyſ
ſu3 multā: ⁊ comedit ſil ꝑ
tē Et dixi: Dñe de⁹ quie-
ſce obſecro. Quis ſuſcita-
bit iacob: q̄ ꝑuulus ē Mi
ſertus eſt dñs ſup hoc Sz
⁊ iſtud nō erit dixit domi-
q nus de⁹. Hec oñdit mihi
r domin⁹ de⁹: Et ecce dñs
s ſtans ſup mur⁊ litū: ⁊ i ma-
nu ei⁹ trulla cemētarij. Et
dixit dñs ad me. Quid tu
vides amos. Et dixi Trul
lā cemētarij. Et dixit dñs
t v Ecce ego ponā trullā i me
x dio ppli mei iſrl. Nō abij-
y ciā vltra ſuꝑinducere eū ⁊
z demolient excelſa idoli et
a ſanctificatiōes iſrl deſola
b bunt ⁊ ꝯſurgā ſup domū
c hieroboā i gladio. Et mi-
d ſit amaſias ſacerdos be-
e thel ad hieroboā regē iſrl
f dicēs: rebellauit ꝯ te amoſ
g i medio dom⁹ iſrl. Nō po
terit terra ſuſtinere vniuer
ſos ſmones ei⁹ Hec ei dic
h amos In gladio morietur
hieroboā: ⁊ iſrl captiu⁹ mi
i grabit de fra ſua. Et dixit
k amaſias ad amos. Qui vi

Hec oñdit. Supius amos denūciauit ſuā ꝓphiam hic ex h patit calūniā. ſm q dicit Iohes os aure um. Incurrit odiū q̄ arguit criminoſos. ⁊ diuidit in duas ptes q̄ p̊ patit calūniā: ſecūdo reſumit ſuā ꝓphetiā cap. ſe. Pria in duas: q̄ p̊ ponit calūnie ſpecialis occaſio. ſcdo calūnie ſiꝑoſitio. ibi. Et miſit Pria adhuc i duas q̄ p̊ ponit occaſio indirecta. ſcdo directa ibi. Hec oñdit. Lic3 āt tota ꝓphia amos fuerit occaſio calūniandi ipm generalr: tñ ꝓphia in h ca. poſita fuit occaſio ſpālis: ⁊ ponunt hic p̊mo due viſiones q̄ fuerūt hui⁹ calūnie occaſiones idirecte tñ. ſcda ponit ibi. H oſtendit. Circa p̊mū ſciendū q ꝓpha viſione imaginaria videbat deū ꝓducētē locuſtas ad corroſionē terrenaſcētiū: tñ ad p̄ces ei⁹ nō ꝓduxit effectū. ſicut ad penitentiā niniuita⁊ ipedita fuit ſubuerſio ꝑ Ionā ꝓclamata. ⁊ h eſt qd d̓r. a Hec oñdit i viſione imaginaria: cui⁹ tñ ſignificationē intellexit ꝓpha ⁊ ſic intelligēde ſunt alie viſiones ſequētes. b Et ecce fictor. i. formator. c Locuſte. i. locuſta⁊: ſic Exo. viij. Venit muſca grauiſſima. i. multitudo muſca⁊. d In p̊ncipio germinātiū ſerotini ymbris. i. illo tpe q̄ ſolēt blada tuellare. Et ecce ſerotin⁹ poſt tonſionē gregis. in hebreo hr: Poſt tonſionē regis. ⁊ videt hec lra falſificata ꝑ imperitiā ſcripto⁊ ꝓpter ſimilitudinē dictionū: vel ꝑ imaginationē aliquo⁊ correcto⁊: eo q tōſio magis d̓r d̓ gregib⁹ q̄3 de regib⁹. Ad itellectū igit hui⁹ lre ſciēdū q ſicut in terra iſta qñ blada adhuc ſunt in herba: ⁊ nōdū inceperūt tuellare: ponunt ibi agniculi ad comedendū ſummitates: ſic in iudea tūc tondebant blada: ⁊ illa tonſio erat ꝓ aīalib⁹ regis nutriendis: iō dicebat tonſio regis: ⁊ ſm h dicit. Et ecce ſerotin⁹. i. tp̄s q̄ icipiūt blada tuellare. f Poſt tonſionē regis. q̄ ſi poſtea tonderent nō ſic fructificaret. g Et factū eſt cu3 ꝯſummaſſet comedere herbā terre. ſ. multitudo locuſta⁊ h tñ erat in re. ſ3 in viſione imaginaria. h Dixi depcādo ne inferret hec plaga pplo. i Quis ſuſcitabit iacob. i. reuelabit pplm iſrl ab iſta plaga: ſi i plagā ferat. q. d. nullus niſi tu. k Miſert⁹ eſt dñs ſup h. nō inferēdā plagā oſtenſam. l Hec oſtēdit. Hic ponit ſcda viſio de futuro incēdio: q̄ ſilr fuit impedita ꝑ orōnē ꝓphe: ⁊ q̄tū ad h d̓r. m Et ecce vocabit iudiciū. i. angelos executores ſue iuſticie. n Ad ignē. i. ad ſuccendēdū totā regionē: o Et deuora. abyſſum multā. ſic eñ imaginari videbat q ignis eſſet ita fortis vt cōſumeret etiā aq̄s ꝓfundas noīe abyſſi ſignificatas: ⁊ ꝑ h intellexit ꝓpha cōminationē incēdij futuri in terra. p Et dixi. depcādo vt nō fieret: ⁊ exponat vt ſupra

Ex dictis ptz q illa expoſitio q̄ dicit exercitū aſſyrio⁊ ſignatū ꝑ locuſtas in viſione prima: ad deſtructionē regni iſrl ⁊ exercitū chaldeo⁊ ꝑ ignē in ſcda: q̄ incendit hierlm nō ē ꝯueniēs: q̄ plage hic oſtenſe reuocate fuerūt: ille vero nō. Iſte etiā due viſiones fuerūt indirecte cauſe calūnie ꝯ amos: inq̄ātū ꝓ plagis illis reuocandis orauit: q̄ tangebant pplm cōmunē: ⁊ ꝓ reuocatione ſequētis nō orauit q̄ tāgebat domū regl. q Hec oñdit. Hic ponit tercia viſio: q̄ fuit directa occaſio calūnie ꝯ amos: cu3 dicit. r Ecce dñs ſtās ſup mur⁊ litū. i. linitū: ⁊ ꝑ murū intelligit robur regni decē tribuū: ꝑ linitionē diuina ꝓtectio: eo q muri linitio ꝓtegit a niue ⁊ pluuia s Et i ma. ei⁹ trul. cemēta. q̄ eſt inſtrm ad linīēdū: ⁊ ſequit poſt. t Ecce ego ponā. i. deponā. v Trullā ſubtrahēdo a regno. x. tribuū ꝓtectionē meam. x Nō adijciā vltra ſuꝑinducere. i. linire ꝑ qd intelligit ꝓtegere ſm p̄dicta. hebrei aūt aliā lrām hñt. tñ ad eādē ſniam. q̄ eſt: Ecce dñs ſtans ſup mur⁊ liniatū: ⁊ in manu ei⁹ linea: ⁊ accipit h linea ꝓ chorda lathomi in cui⁹ extremitate eſt plūbū: ⁊ cū q̄ ꝯſiderat ſi mur⁹ erigit recte ſup fundamētū: ⁊ ſi inuenit diſtorſionē reducit eā ad rectitudinē: ⁊ ꝑ h deſignat diuia iuſticia tortuoſitatē culpe emēdās ꝑ penā: iō ſequit. Ecce ego ponā lineā in medio ppli mei iſrl. i. rectitudinē iuſticie mee ei⁹ pctā punietis. Nō adijciā vltra ptrāſire eū. i. diſſimulare ei⁹ pctā abſq punitiōe. y Et demo. excel. ydoli. i. bethel ⁊ dan: vbi colebant vituli. z Et ſan. iſrl. i. oīa loca vbi offerunt oblationes ⁊ ſacrificia. a Deſolabunt qd fuit ipletū ꝑ regē aſſyrio⁊. iiij. Reg. xvij. b Et ꝯſur. ſu. do. hie. ⁊c. qd fuit ipletū ꝑ ſellū q̄ iterfecit zachariā filiū hui⁹ hieroboā: ⁊ regñuit ꝓ eo. iiij. Reg. xv. ⁊ h viſio fuit directa occaſio calūnie ꝯtra amos. c Et miſi. Hic ꝯñr ponit calūnia ꝯtra amos: ⁊ primo ponit hec calūnia. ſcdo calūniatoris pena. ibi. Et reſpondit Prima in duas. q̄ p̊mo amos accuſat. ſcdo moleſtat ibi. Et dixit Circa p̊mū dicit. c Et miſit. ſ. nūcios. d Amaſias ſacerdos bethel qui erat locus principalis cultui vituli dedicatus.
e Ad hieroboā regem. iſte fuit hieroboam filius Ioas. iiij. Regum. xv.
f Rebellauit cōtra te amos. excitās pplm ad te odiendum. g Nō poterit terra ſuſtinere ⁊c. i. nō eſt dignum ipm amplius viuere ſuper terrā: quia dicit.
h In gladio moriet hieroboā. hec accuſatio fuit falſa: amos eñ nō dixerat hoc de hieroboā: ſ3 de domo ei⁹ ſeu poſteritate: vt patet ꝑ p̄dicta.
i Et dixit. Hic ꝯñr amos moleſtat. vidit ei iſte amaſias q rex parū curauit de ſua accuſatione: q̄ cognouit eam eſſe falſam: vel q̄ reputauit verba amos friuola: iō tentauit amos fugare de terra illa dicens.
k Qui vides. i. amos qui dicis te habere dei viſiones.

l ¶ Fuge in terrã iuda. vbi audiunt talia. m ¶ Et come
de ibi panẽ. q dabit tibi ꝓ tua ꝓphetia. n ¶ Et in bethel
nõ adijcies vltra vt ꝓphetes qꝛ ſanctificatio regis eſt. i. lo
cus dedicatꝰ a rege ꝓ cultu vituli: vt hr. iij. Reg. xij.
o ¶ Rñditq;. Hic ↄñr ꝓdicit calũniatoꝛis pena: tñ amos
pꝛio rñdet ironice ſi
bi illate. ſ. ꝙ ꝓpheta
ret i terra iuda ꝓ pa
ne dicens. p ¶ Nõ
ſum ꝓpha ⁊c. i. non
ſum de ꝓphetis fal
ſis: q ꝓphetãt ꝓ ta
libꝰ acquirẽdis: ſm
ꝙ dꝛ Ezech. xiij. Vi
olabãt me ad pplm
meũ ꝓpter pugillũ
hoꝛdei ⁊ fragmẽ pa
nis ⁊c. q ¶ Sed ar
mentarꝰ. i. hñs ani
malia q erãt diuitie
illiꝰ tpis. q. d. nõ in
digeo victu neceſſa
rio: vt ꝓ illo ꝓpheti
ʒem mẽdaciter ſꝫ ſuʒ
verus ꝓpha ĩõ ſbdit
r ¶ Et tulit me dñs
⁊c. ita ꝙ loquoꝛ ex i
ſpiratiõe diuina: ſic
exponit Rab. ſa. Alij
qui do exponũt ſic.
Nõ ſum ꝓpha ⁊c. i.
nõ ſum tactꝰ actuali
ter ſpũ ꝓphetie: ſed
hec expoſitio nõ vi
det cõueniẽs: p qꝛ in
toto veteri teſtõ ⁊ no
uo nõ ſolũ dꝛ ꝓpha
q actu tangit ſpũ ꝓ
phetie ſꝫ etiã q ↄſue
uit tangi quuis actu
nõ tãgat: ſcdo qꝛ ſta
tim in eadẽ ſerie ꝓdi
xit ꝓphetie punitio
nẽ amaſie dicens.
s ¶ Tu dicis nõ pro
phetabis. volens ipedire vbũ dñi. t ¶ Propt h. hec erit
pena tua. v ¶ Vxoꝛ tua in ciuitate foꝛnicabit. ab aſſy
rijs ciuitatẽ capientibꝰ: q polluẽt in oculis tuis vxoꝛẽ tuã
⁊ occidẽt ꝓlẽ. x ¶ Et humꝰ tua in funiculo metiet. i. ex
traneis gẽtibꝰ diuidet: rex eñ aſſyrioꝝ captiuato regno.
x. tribuũ miſit illuc gẽtes alienas ad poſſidẽdũ terrã. iiij.
Reg. xvij. y ¶ Et tu in terra polluta moꝛieris. i. in aſſyri
oꝝ terra multis ydolatris polluta. Dicit aũt hiero. in ꝓ
logo huiꝰ ꝓphetie. tercio: ꝙ amaſias ſacerdos frequẽter
plagis afflixit amos: ⁊ tãdẽ filiꝰ eiꝰ ozias eũ vecte p tim
poꝛa trãſfixit: ⁊ ſic doloꝛe vulneris expirauit: qd hic nõ ex
ꝓmit. ¶ In ca. vij. vbi dꝛ in poſtilla: In bethel nõ ad
ijciens vltra. ¶ Additio.

S Uper illud verbũ: In bethel nõ adijcies vltra vt ꝓ
phetes: qꝛ ſanctificatio regis eſt ⁊ domus regni eſt
glo. nõ ait: Sanctificatio dei eſt: ſꝫ regis adulando
regali faſtigio. Nõs eñ colẽtibꝰ falſos deos eſt: vt qd fa
ciũt regibꝰ ſuis attribuãt. hec in glo. Põt etiã dici: ꝙ ideo
mittebãt eũ ad terrã iuda: ⁊ expellebãt a bethel qꝛ ipe nõ
ꝓphetabat in noĩe vituloꝝ: q in bethel adoꝛabãt: nec in
noĩe regis hieroboã: q dñabat ibi: ſꝫ in noĩe dei q colebat
in hierlm q ẽ in terra iuda. q. d. ex q nõ ꝓphetiʒas ex noĩe
regis nři: nec dei nři: nõ debes hic ꝓphetiʒare: ſed in loco
vbi colit deꝰ in cuiꝰ noĩe tu ꝓphetiʒas. ¶ Caplm. viij.

H Ec oñdit. Poſtq; amos paſſus fuit iniuriã: h ↄñr
b reſumit ſuã ꝓphetiã. ⁊ diuidit in duas ptes: qꝛ pri
mo denũciat populi deſtructionẽ. ſcdo eiꝰ reedificationẽ
poſt mediũ ſequẽtis ca. ibi. In die illo. Prima i duas: qꝛ
p ꝓphat ↄ regnũ. x. tribuũ. ſcdo cõtra regnũ duaꝝ. ca. ſe.
Prima in tres: qꝛ p cõtra. x. tribꝰ ꝓdicit penã ſuccincte. ſe
cũdo arguit crimẽ auaricie. ibi. Audite. tercio reſumit pe
nã magis diffuſe. ibi
Jurauit. Circa pmũ
dicit. b ¶ Ecce vn
cinꝰ pomoꝝ. poma
q poſſunt manu col
ligi p colligũt: ⁊ po
ſtea illa q nõ pñt ca
pi niſi cuʒ vncino q
rami attrahunt: ⁊ ĩõ
p hanc viſionẽ deſi
gnabat diuina vltio
vltimata abſq; retra
ctione: ĩõ ſubdit.
c ¶ Venit fi. ⁊c. vt p
trãſeã eũ: dimittẽdo
abſq; punitione he
bꝛei dicunt ꝙ hec eſt
ſra: Ecce calatꝰ fico
ruʒ. ſ. peſſimaꝝ: q ni
hil valẽt. ſꝫ ꝓijciunt.
⁊ p h captiuatio po
puli deſignat.
d ¶ Et ſtridebũt car
dines tẽpli in q ado
rat vitulus. p ſtrido
rẽ cardinũ intelligit
deſtructio edificioꝝ
In hebꝛeo aũt habe
tur. Et ſtridebũt car
dines palatij. i. pala
tioꝝ regis ⁊ pncipũ
e ¶ Multi moꝛient:
nõ tamẽ oẽs qꝛ aſſy
rij aliquos reſerua
uerunt vt in captiui
tatem ducerẽtur.
f ¶ In omni loco ꝓ
ijcient ſilentiũ. i. ab
omni loco repellet
p clamoꝛẽ moꝛiẽtiũ.
g ¶ Audite. Hic ↄñr arguit in potẽtibꝰ crimẽ auaricie di
cẽs. Audite h q cteritis pauperẽ. i. pauperes ad nihilũ re
digitis. h ¶ Dicẽtes. cũ deſiderio. i ¶ Qñ trãſibit meſ
ſiʒ. i. abũdãtie tps: vt ſic tpe chariſtie blada vẽdamꝰ chariꝰ
k ¶ Et ſabbatũ. in q ſit quies a vẽditione. l ¶ Et apiemꝰ
frumẽtũ. i. hoꝛrea frumẽti. m ¶ Vt iminuamꝰ mẽſurã.
doloſe. n ¶ Et augeamꝰ ſiclũ. i. pciũ. o ¶ Et ſuppona
mꝰ ſtateras doloſas. in põdere monete. p ¶ Vt poſſide
amus in argẽto egenos: qꝛ cõpellent ſe nobis vẽdere in ſ
uos. q ¶ Et pauperes ꝓ calciamentis. in hebꝛeo habet
Pro clauſuris. ⁊ exponat vt. ſ. ij. ca. circa medium.
r ¶ Et quiſqlia. i. purgamẽta: q nõ debẽt vẽdi cũ frumen
to ſed eijci. s ¶ Jurauit. Hic reſumit ꝓpheta penã po
puli magis diffuſe explicãdo: ⁊ p quãtũ ad penã coꝛpalem
ſcdo quãtũ ad ſpũalẽ. ibi. Ecce dies. Circa primũ dicit.
s ¶ Jurauit dñs. i. firmiter diſpoſuit ⁊ irreuocabiliter.
t ¶ In ſupbiã iacob id eſt contra ſupbiã populi. x. tribuũ.
v ¶ Si oblitus fuero ⁊c. id eſt nõ obliuiſcar ſed puniam
eoꝛum opera mala.
x ¶ Nunqd ſup iſto nõ cõmouebit terra ⁊c. quaſi diceret
immo commouebit afflictione magna. y ¶ Et aſcendet
quaſi fluuius ⁊c. p hoc deſignatur captiuitas populi fu
tura: ſicut aque fluminis tranſeunt de loco ſue originis
ad loca lõginqua. z ¶ Occidet ſol in meridie. i. tpe quo
ſperabant ꝓſperitatẽ ſupueniet aduerſitas: ⁊ idem intel
ligitur per hoc quod ſubdit.

l des gradere: fuge in terrã
m iuda ⁊ comede ibi panẽ: ⁊
n ꝓphetabis ibi: ⁊ in bethel
nõ adijcies vltra vt ꝓphe
tes: qꝛ ſanctificatio regis
o eſt: ⁊ domꝰ regni ẽ. Reſpõ
ditq; amos ⁊ dixit ad ama
p ſiã: Nõ ſum ꝓpheta: ⁊ nõ
q ſum filiꝰ ꝓphete: ſꝫ armen
tariꝰ ego ſum vellicãs ſyc
r comoꝛos: Et tulit me dñs
deꝰ: cũ ſequerer gregẽ. et
dixit dñs ad me Vade ꝓ
pheta ad pplm meum iſrl.
s Et nũc audi vbũ dñi. Tu
dicis non ꝓphetabis ſup
iſrl: ⁊ nõ ſtillabis ſup do
t mũ idoli. Propt hoc hec
v dicit dñs Vxoꝛ tua i ciui
tate foꝛnicabit: ⁊ filij tui et
x filie tue i gladio cadẽt ⁊ hu
mꝰ tua funiculo metietur.
Et tu i terra polluta moꝛie
ris: ⁊ iſrl captiuꝰ migrauit
de terra ſua. viij.
a H Ec oſtẽdit mihi dñs
b deꝰ Et ecce vncinus
pomoꝝ Et dixit: qd
tu vides amos. Et dixi: vn
cinũ pomoꝝ. Et dixit dñs
c ad me. Venit finis ſup po
pulũ meũ iſrl. Nõ adijciã
d vltra vt ptrãſeã eũ Et ſtri
debũt cardines tẽpli i die
e illa dicit dñs deꝰ. Multi
f moꝛient in oĩ loco ꝓijciet
g ſilẽtiũ. Audite hoc q cteri
tis pauperẽ: ⁊ deficere fa
h citis egenos terre dicẽtes
i Qñ trãſibit meſſis ⁊ venũ
k dabimꝰ merces: ⁊ ſabbatũ
l m ⁊ apiemꝰ frumẽtũ vt imi
n nuamꝰ mẽſurã: ⁊ augeamꝰ
o ſiclũ: ⁊ ſupponamꝰ ſtate
p res doloſas: vt poſſidea
q mꝰ i argẽto egenos ⁊ pau
r pes ꝓ calciamẽtis: ⁊ qſqui
s lias frumẽti vẽdamꝰ Jura
t uit dñs in ſupbiam iacob:
v Si oblitꝰ fuero vſq; ad fi
x nẽ oĩa opa eoꝝ Nũqd ſup
iſto nõ cõmouebit tra ⁊ lu
gebit omnis habitatoꝛ eiꝰ
y Et aſcendet quaſi fluuius
vniuerſus: ⁊ eijcietur ⁊ de
fluet quaſi riuus egypti:
et erit in die illa dicit do
z minꝰ occidet ſol in meridie

a Et tenebreſcere faciã ꝛc. eſt enĩ expreſſio eiuſdẽ ſentẽtie ꝑ alia verba ad maiorẽ exaggerationẽ. a Et inducã ſup oĩe dorſum veſtrũ ſaccũ ꝛc. ſic. n. ducebant captiui induti ſacco: ꝛ capite raſi. ſm ꝙ dr Deut. xxxij. De captiuitate nudati inimicorũ capitis. b Et ponã eã q̃ſi luctũ vnigeniti. i. in tanta amaritudine ſic̃ eſt mater lugens vnigenitũ. c Ecce dies. Hic ꝯñr explicat̃ pena ſpũalis cũ dr. d Et emittã ꝛc. nõ famẽ panis ſ. ſolum e Sz audiendi verbũ dei. in ſto. n. dei iudicio factũ ẽ: vt pplꝰs. x. tribuũ ꝗ ꝓphas ꝑtim occiderat ꝛ ꝑtim fugauerat iminẽte tribulatõne eoꝝ ꝑ aſſyrios. q̃reret cõſiliũ a ꝓphis ꝛ ñ inueniret iõ ſubdit̃. f Et cõmouebunt̃ a mari vſ ꝗ ad mare. i. a mari mediterraneo vſ ꝗ ad mare gallilee.
g Et aquilone. i. a termino aquilonari regni. x. tribuũ.
h Vſ ꝗ ad orientẽ i. vſ ꝗ ad ẗminũ orientalẽ. i Querẽtes ṽbũ dñi. ꝑ oẽs ꝑtes ſui regni k Et nõ inuenient. q2 nõ ſũt digni rõne predicta l In die illa deficient ṽgines pulcre. a ſua pulcritudine.
m Et adoleſcẽtes. a ſua fortitudine.
n In ſiti. ſ. corꝑali ex quo pz q̃d dictuz eſt cũ defectu cibi et potus corꝑalis. fuit etiã defectꝰ cibi ſpũalis. o Qui iurant in delicto ſamarie. i. in vitulo q̃ꝫ fecit hieroboam rex ſamarie. ꝛ in hoc faciebant ei reuerẽtiã q2 hoĩes ꝑ maiorem ſui iurant. ad Heb. vj. p Et dicũt. Viuit deꝰ tuꝰ dan. ibi ei fuit poſitꝰ vnꝰ de duobꝰ vitulis ab hieroboã factis. iij. Re. xij. ꝛ ei attribuebant deitatẽ hoc mõ iurando. q Et viuit via berſabee. i. ille ꝓ cuiꝰ adoratiõe itur in berſabee: ibi enĩ vigebat idolatria vt dictũ eſt ſupra. v. c. Sciendũ tñ ꝙ iſta berſabee eſt alia ab illa q̃ eſt in termino auſtrali terre ꝓmiſſionis. q̃ eſt in tribu iuda. de q̃ dicitur. iij. Reg. xix. ꝙ helias venit in berſabee iuda ad differentiã iſtius: q̃ nõ eſt in iudea. Et cadẽt ꝛ nõ reſurgent vltra. i. illa captiuitas decẽ tribuũ nõ fuit relaxata. vt freq̃nt̃. s. dictũ eſt.

In ca. viij. vbi dr in poſtilla. Qñ trãſibit meſſis.

Additio.

Hoc q̃d dr hic. Qñ trãſibit meſſis ꝛ venũdabimꝰ merces. ꝛ ſabbatũ: ꝛ aperiemꝰ frumentũ expõit̃ a quibuſdã hebreorũ de menſe emboliſmali. qui fiebat cõiter ſemel in triẽnio. qñ faciebant tredecim menſes i anno. ex quo ſumebãt diuites cupidi occaſionẽ vendendi carius victualia ex mutatione feſtiuitatũ. Silr̃ q̃d dr h. Sabbatũ intelligũt de ſabbo terre q̃d fiebat in ſeptimo anno: ꝛ tũc ceſſabant ab agricultura. vt hr̃ Leuit. xxv ex qua ceſſatio ne cariꝰ vendebant victualia. ꝛ tũc ſumebant cupidi occaſionẽ ad minuẽdũ menſurã q̃ talia vendebant. ꝛ augendũ ſiclũ. ſ. monete quã in ꝓciũ recipe debebant. ꝛ ſic dupliciť defraudabant paupes emẽtes ex tali chariſtia occurrente.

a ꝛ tenebreſcere faciã terraz
in die lumis. ꝛ cõuertã feſtiuitates vr̃as in luctũ. et
oĩa cãtica vr̃a in planctum
a ꝛ inducã ſup oĩe dorſum
vr̃m ſaccũ. ꝛ ſup oẽ caput
b caluiciũ ꝛ ponã eã quaſi lu
ctũ vnigeniti: ꝛ nouiſſima
c eiꝰ quaſi diẽ amarũ. Et ec
d ce dies veniũt dicit dñs ꝛ
emittã famẽ in terrã: nõ fa
mẽ panis neq3 ſitim aque
e ſ3 audiendi verbũ domini
f ꝛ cõmouebũt̃ a mari vſq3
g h ad mare et ab aq̃lone vſq3
i ad orientẽ circuibũt q̃ren-
k tes verbũ dñi ꝛ nõ inueni
l ent. In die illa deficiẽt vir
m gines pulcre et adoleſcen-
n o tes in ſiti. q̃ iurant i delicto
p ſamarie ꝛ dicũt. Viuit deꝰ
q tuus dan: ꝛ viuit via ber-
r ſabee et cadent ꝛ nõ reſurgent vltra.

.ix.

a Vidi dñm ſtãtẽ ſuper
b c altare ꝛ dixit. Percu
d te cardinẽ ꝛ commoueant̃
e ſupliminaria. Auaricia ei
f in capite oĩm ꝛ nouiſſimuz
g eorũ in gladio interficiam
h Nõ erit fuga eis et q̃ fuge
rit ex eis non ſaluabitur.
i Si deſcẽderit vſq3 ad in-
k l fernũ inde manꝰ mea edu-
m cet eos: ꝛ ſi aſcẽderint vſ-
n q3 i celũ inde detrahã eos
Et ſi abſconditi fuerint in
vertice carmeli: inde ſcru-
o tans auferã eos ꝛ ſi celaue
rint ſe ab oculis meis i ꝓ-
p fundo maris: ibi mãdabo
q ſerpenti ꝛ mordebit eos: ꝛ
ſi abierint in captiuitatem
corã inimicis ſuis: ibi mã
dabo gladio ꝛ occidet eos
r Et ponã oculos meoſ ſup
eos in malũ ꝛ nõ in bonuz
s ꝛ dominus deꝰ exercituũ:
t qui tangit terrã ꝛ tabeſcit:
ꝛ lugebũt oẽs hitantes in
v ea ꝛ aſcẽdet ſic̃ riuꝰ oĩs: et
defluet ſicut fluuiꝰ egypti.
x Qui edificat in celo aſcẽſi
y onẽ ſuã ꝛ faſciculũ ſuũ ſup
z terrã fundauit Qui vocat
z aquas maris ꝛ effũdit eas
ſuper faciẽ terre. Dñs no-
a mẽ eius. Nũquid nõ vt fi-
lij ethiopũ vos eſtis mihi
filij iſrl̃ ait dominus. Nũ
quid iſrl̃ aſcendere feci de
b terra egypti et paleſtinos

Caplm. ix.

Vidi dñm. Hic amos ꝓphetat ꝯ regnũ duaꝝ tribuũ. ꝛ diuidit̃ i tres ꝑtes. q2 ꝑ̃ ponit̃ pene acerbitas. ſcdo eꝰ ineuitabilitas. ibi. Nõ erit. tercio rõnabilitas. ibi. Nũquid Circa primũ dicit a Vidi dñm ſtãtẽ ſup altare holocauſtoꝝ: q̃d erat in hieruſalẽ metropoli duarũ tribuũ. b Et dixit. executoribus ſue iuſticie c Percutite cardinẽ. ſ. templi d Et cõmoueant̃ ſupliminaria. ꝑ q̃d ſignabat̃ deſtructio tẽpli futura ſub rege ſedechia. ꝛ ſubdit̃ cã tñ ꝑtialis: cũ dr. e Auaricia ei in capite oĩm. i. in rege ꝛ ꝓncipibꝰ ꝛ ſacerdotibus. f Et nouiſſimũ eoꝝ. i. minimũ de pplo g In gladio iterficiã. ꝑ h deſignabat̃ ꝙ a maioribꝰ vſ ꝗ ad minimos oẽs ſubijcerentur regi babilõis tarmorũ violentia. ꝛ ſic adimpletũ fuit ſub ſedechia. iiij. Regũ. vlt̃. h Nõ erit. Hic ꝯñr põit̃ pene ineuitabilis. cũ dr. Nõ erit fuga. ſ. ad euadẽdũ ſimplr̃. q2 ſi fugerint ad horã: poſtea capiẽt̃. iõ ſbdit̃. Et q̃ fugerint ꝛc. i Si deſcẽderint vſ ꝗ ad infernũ. i. in locis ſbterraneis ſe abſcõdẽdo. k Inde manꝰ mea. i. ꝑtãs mea. l Educet eos ꝑ chaldeos q̃ q̃rent eos ibi. ꝛ inuenient eos. m Et ſi aſcenderint vſ ꝗ ad celũ. fugiẽdo ad mõtes altos. quoꝝ cacumina videnť tangere celos. n Inde detrahã eos ꝑ chaldeos ibi. eos inſequẽtes o Et ſi cela. ſe ab ocu. meis in ꝓfun. mar. i. ſi poſſent h facere. p Ibi mã. ſer. et mordebit eos. i. ꝑ h nõ ſaluaret̃. q Et ſi abierint in capti. ꝛc. ibi ei tanq̃ꝫ viles ꝑſone ꝛ abiecte occidebant̃ ꝓ modica cã. r Et ponã ocu. me. ſu. eos i ma. inducendo ſuper eos malũ pene. s Et dñs deꝰ exercituũ. i. angeloꝝ ipẽ. ſ. eſt. t Qui tan. ter. duaꝝ tribuũ virga iuſticie ſue v Et aſcen. ſicut riuꝰ omnis. ꝑ hoc deſignabat̃ duaꝝ tribuũ generalis exterminatio. ſ. ꝑ fluxũ aque. ſicut dictũ ẽ ca. ꝓcedenti de decẽ tribubꝰ. x Qui edificat in celo aſcẽſionẽ ſuã. hoc dr q2 l3 deꝰ ſit vbiq3: tñ eiꝰ maieſtas relucet in celo. y Et faſci. ſu. ſup ter. fun. ꝑ faſciculũ intelligit̃ regio elemẽtaris: q̃ modica ẽ reſpectu ambitꝰ celeſt. z Qui vo. aq̃s mar. q2 vapores humidi eleuãt̃ inde ꝓ maiori ꝑte z Et effũ. eas reſoluẽdo vapores i pluuias a Nũq̃d. h ꝯñr oñdit̃ ꝑ̃dicte punitiõis rõabilitas cũ dr. Nũq̃d nõ iſrl̃ aſcẽdere feci de t̃ra egypti. q. d. ſic: educẽdo eos de dura ſeruitute ad terrã fluẽtẽ lacte ꝛ melle ꝛ iõ hꝰ bñficij ingti ſt̃ magl digni pũitiõe b Et pa. i. philiſteos

g de capadocia ⁊ ſyros ď cy
e rene. Ecce oculi domi dei
f ſuper regnū peccans : ⁊ cō
teraꝫ illud a facie terre. ve
rumtñ conterens non cōte
h rā domū iacob dicit domi
i nus. Ecce ei mādabo ego
et concutiā in oībus genti
bus domū iſrl̓ ſicut concu
k tit triticū in cribro : ⁊ nō ca
l det lapillus ſup terrā. In
gladio morient oēs pecca
m tores ppl̓i mei q̄ dicunt nō
appropinquabit ⁊ nō veni
n et ſup nos malum. In die
o illa ſuſcitabo tabernaculū
p dauid quod cecidit ⁊ reedi
q ficabo aperturas muroꝝ
r eius ⁊ ea que corruerant in
s ſtaurabo : ⁊ reedificabo eū
t ſicut in diebus antiq̄s : vt
poſſideant reliq̄as idumee
⁊ oīs nationes. eo ꝙ iuo
catū ſit nomen meū ſuper
eos : dicit dominus faciēs
v hec. Ecce dies venient di

c De capadocia. q. d. ſic ⁊ hoc hʒ Geñ. x. d Et cyros de cyrene. q. d. transfero gentē de terra ad terrā. ꝓut placꝫ voluntati mee. ⁊ aliqñ ꝓpter demeritū ſue culpe. idō ſubdi tur. e Ecce oculi dñi dei ſup regnū peccans. eius pec cata conſiderando ⁊ puniendo idō ſubdit. f Et cōterā illud a facie terre. totalit deſtruendo. ſtē perat tñ iſtum rigorē q̄ntū ad iudeos dicens. g Verūtñ cōterēs nō cōterā. i. nō deſtruā oino. h Domū iacob. ſ. p orbeꝫ diſꝑdā. idō ſb ditur. i Ecce em̄ ⁊c. ſicut cōcutit triticū i cribro. ad hoc em̄ concutit granū i cribro vt purgetur. ſic em̄ pene a deo inflicte ſt pctōꝝ purgatiue qñ patient tollerant. k Et non cadet lapillus ſup terrā. i. de verbis meis nihil tranſibit inuacuū qn impleat. l In gladio morient oēs pec. ppl̓i mei. qui ſt in peccatis ſuis obſtinati m Qui dicūt nō appropinq̄bit. q2 cōminatiōes ꝓphetaꝝ friuolas reputabant. n In die illa. Poſtq̄ amos denūciauit ppl̓i iſrl̓ deſtructionē. hic vltimo denūciat finalē repationē p xp̄m. dicūt tñ aliqui expoſitores catholici: ꝙ ꝓpheta hic denūciat repationē ppl̓i q̄ facta eſt in reditu captiuitatis babylonice ſub zorobabel duce. ſʒ hoc nō videt verū. q2 ppl̓s ille nunq̄ fuit in tanta ꝓſperitate q̄ h deſcribit cū ſbdit. Vt poſſideāt reliq̄as idumee ⁊ oēs nationes. imo ſemp fuit in ſubiectione ⁊ ſuitute. p̊ pſaꝝ. ſecundo grecoꝝ: tercio romanoꝝ. ꝓpter qď beatus iacobꝰ Actuū. xv. allegat hanc ſcripturā dictā de edificatione eccleſie: p fidē. Ra. ſa. etiā exponit qď ďr hic. Suſcitabo tabernaculū dauid ⁊c. i. regnū dauid: qď ſm oēs hebreos intelligit ſuſcitandū p aduētū meſſie. ⁊ ſic ſꝫ Ra. ſa. ſcriptura hec loquit de tpe xp̄i. q̄uis errat dicendo h tp̄s futurū qď iā eſt p̄teritū. Itē in libro ſenhedrin: q̄ apud hebreos ē auctenticus ďr. Erigam tabernaculū dauid qď cecidit dicit Ra. iohannā. In generatione in q̄ filiꝰ dauid. i. meſſias venturꝰ ē. ſapiētes magiſtri minorabunt. ⁊ ſic fuit tpe xp̄i. q2 aliqui iudeoꝝ erāt ſaducei q̄ negant ſpm̄ ⁊ angelū ⁊ reſurrectionē qď eſt maxime erroneū. Alij vero phariſei q̄ ꝓpt traditiōes ſuas irritauerāt mādata dei. qď ē valde fatuū. Patet etiā ꝙ hec ſcriptura. Suſcitabo tabernaculū dauid ⁊c. refert ad tp̄s xp̄i ſm hebreos. igit ſequēdo dicta iacobi exponda ē hec littera de reedificatōne eccleſie p xp̄m in vnione gentiū ⁊ iudeoꝝ. ſic allegat Act. xv. ⁊ diuidit in duas ptes. q2 p̊ deſcribit hec reedificatio: ſecūdo reedificatiōis accelleratio. ibi. Ecce dies. Ad intelligētiā primi ſciendū ꝙ xp̄s dauid noiat in ſcriptura veteris teſtamenti. Oſee. iij. Poſt hoc reuertent filij iſrael ⁊ querent dñm deū ſuū: ⁊ dauid regē ſuū. vbi habet tranſlatio chaldaica. Reuertent filij iſrl̓ ⁊ querēt cultū dei ſui. ⁊ obedient meſſie filio dauid regi ſuo. ſicut ibidē fuit expoſitū ⁊ ſilr Hiere. xxx. Seruient dño deo ſuo. ⁊ dauid regi ſuo tranſlatio chaldaica hʒ. Colent corā dño deo ſuo ⁊ obedient meſſie filio dauid. Itē ſciendū ꝙ vna eſt eccl̓ia q̄ incepit p̊ ab abel iuſto vſq3 ad vltimū electū. q̄ in fine mundi naſciturꝰ ē. ſm ꝙ dicit be. Gre. homel. vij. ⁊ iſta eccl̓ia vocat tabernaculū dei ſeu xp̄i. Eſa. iiij. Et erit tabernaculuꝫ in vmbraculū diei ⁊c. Apoc. xxj. Ecce tabernaculū dei cū hominibꝰ ⁊c. Igitur tabernaculū iſtud in quo eſt verus dei cultꝰ cecidit poſt diluuiū omnibꝰ ad idolatriā declinatibꝰ a tpe nemroth. q̄ coegit hoies ignem adorare. paucis tñ exceptis. vt abraam ⁊ aliquibus alijs fidelibꝰ. multi etiā de illis qui deſcenderūt ab abraam declinauerunt ad idolatriā. vt iſmahelite filij cethure. ⁊ idumei ab yſaac deſcendētes. Et licet oēs filij iacob fuerint fideles. tñ multi poſtea ab eis deſcendētes fuerūt idolatre. vt pꝫ Exodi xxxij. de adoratiōe vituli. ⁊ in libris Judicū ⁊ regū de cultu idoloꝝ. Pꝫ caſuꝫ huiꝰ tabernaculi reparauit chriſtꝰ ⁊ eiꝰ diſcipuli. p quoꝝ p̄dicationem ceſſauit idolatria p orbē ⁊ vocati ſunt iudei ⁊ gentiles ad fidē. ⁊ hoc ē qď ďr hic. n In die illa. i. tpe gratie: qď ďr dies ad Ro. xiij. Nox p̄ceſſit. dies aūt appropiquabit. o Suſcitabo tabernaculū dauid: id eſt eccl̓iam xp̄i q̄ ſm deitatem eſt ab eťno. ad Hebre. xiij. Jheſus chriſtus heri ⁊ hodie ipſe ⁊ in ſecula. p Quod cecidit per idolatriam modo predicto q Et reedificabo aperturas murorum eis. id eſt ſciſſuras gentium per diuerſos ritus. quia alique colebant iouem. ⁊ alie dianaꝫ: ⁊ alie martem: ⁊ ſic de alijs que p predicationem chriſti ⁊ apoſtolorum reducte ſunt ad vnum verum dei cultum.

r Et ea que corruerant inſtaurabo. quia multi q̄ corruerant a fide vnius dei: ad eā ſunt releuati.

s Et reedificabo euꝫ ſicut in diebus antiq̄s. ſ. ſicut ante diluuium quando omnes communiter colebāt vnuꝫ deum ſm ipſius ade inſtructionem. licet poſtea corrupti fuerint cōiter carnalitate ⁊ laſciuia Geñ. vj. Ois q̄ppe caro corruperat viam ſuā.

t Vt poſſideant reliquias idumee ⁊ oēs nationes. iſta aūt poſſeſſio non intelligitur p dominium tempale. ſʒ ſpirituale: inq̄ntum apl̓i ⁊ fideles alij colla gentium ſubiecerunt fidei. ideo Actuū. xv. vbi allegatur hec ſcriptura ſm tranſlationē. lxx. que tunc multum erat autentica. pro eo eo quod dicitur. Vt poſſideant reliquias idumee ⁊ oēs nationes. eo ꝙ inuocatum ſit nomen meū ſup eos. dicit ibi. Vt requirant ceteri hoim dñm ⁊ omnes gētes ſuper quas inuocatū eſt nomen meū. ⁊ idō qď ďr hic. Eo ꝙ inuocatū ſit nomen meū ſup eos. refertur ad illos qui vocati ſunt ad fidē. exprimunt autem hic ſpecialit idumei. quia ipſi ⁊ iudei de duobꝰ fratribus deſcenderunt. ſcꝫ iacob et eſau ⁊ xp̄s ex iudeis deſcendit ſm carnē. ⁊ ſilr apl̓i ⁊ primi credentes.

v Ecce dies. Hic cōſequenter deſcribitur dicte reedificationis accelleratio. que facta eſt per celerem euangelij publicationē: q2 viuente adhuc beato petro. ⁊ pluribꝰ alijs apl̓is. fides catholica fuit per totum orbem p̄dicata: ſicut plenius declaraui ſuper illud pſ̄. xviij. In omnem teream exiuit ſonus eorum ⁊c. ⁊ breuiter pōt hic reſumi. p̄dicatio em̄ euangelij incepit a hierl̓m que eſt in medio terre habitabilis. Actuū. j. ⁊ inde deriuata eſt circumquaq3: verſus autem occidentem publicata fuit viuente petro: q2 diſcipuli ab eo miſſi in franciam pro predicatōne euangelij. edificauerudt ſenonis eccleſiam in honore beati Petri: quem credebant paſſum. ſʒ poſtea audientes ipſum viuum nominauerunt dictam eccleſiā ſancti petri viui. in qua pluries ego fui. ⁊ eodem tēpe fides catholica fuit predicata per omnia loca notabilia regni francie: vſq3 ad mare occeanū: quod eſt terminus terre habitabilis ſm aſtrologos. Et eadem ratione euangeliū tunc fuit p̄dicatū v̓ſus alias ptes a hierſalē. ſ. orientis auſtri ⁊ aquilonis. imo ꝓbabilius hoc videtur. quia plures apoſtoli

Prologus Abdiam

⁊ alij xp̄i diſcipuli diſperſi fuerūt ad p̄dicandū euangeli-
um verſus alias partes ꝙ̄ verſus occidentē: ⁊ ſic patʒ ce-
leritas gentiū ad fidem. Item ſciendū ꝙ conuerſio genti
um ad fidē meſſis deſignat̄ noīe. Luce. x. Meſſis quidē
multa ꝛc. ⁊ ſilr calcatio vue: ⁊ ſeminatio parabolice dicūt
ꝓphetie. hoc mō fre-
quent̄ loquit̄ ⁊ xp̄us
in euangelio. vñ Lu
ce. viij. Semen ē ver
bū dei. Eſt igit̄ ſēſus
v Ecce dies veniēt
i. tp̄s noui teſtamen
ti. x Et cōprehen
det arator meſſorez.
i. p̄dicator ſtatim at
tinget ad fideliū cō-
uerſionē. ſic pʒ Act.
ij. vbi ad p̄dicationē
Petri ſtatim cōuer
ſi ſt̄ tria milia. ⁊. iiij.
cap̄. quinq̄ʒ milia.
y Et calcator vue.
i. ꝓminator ſacre do-
ctrine. z Mitten
tem ſemen. i. faciet di
ſcipulos aptos ad p̄
dicandū. ſicut pʒ in
actibꝰ aploꝝ in plu-
ribus locis ꝙ edocti
ab eis p̄dicabāt ver-
bū dei a Et ſtilla
bunt montes. i. apo
ſtoli ceteris p̄eminē
tes b Dulcedinē
euāgelice doctrine.
c Et om̄s colles. i.
minores doctores
d Culti erūt cultu
ra ſpūſſancti ad pro
ferendū fructum in
eccleſia dei. e Et conuertā captiuitatē ppl̄i mei iſrl̄ li-
berādo eos de ſeruitute dyaboli. Et edificabūt ciuitates
ꝛc. p hec intelligunt̄ vniuerſi ſtatus eccl̄ie. p ciuitates ſta
tus coniugatoꝝ in quo requirit̄ conſenſus animoꝝ. vñ et
ciuitas dicitur ciuiū vnitas. per vineas vero ſtatus prela
torum doctorum. vnde ⁊ chriſtus dixit apoſtolis Iohis
xv. Ego ſum vitis ⁊ vos palmites. per hortos veto ſtatꝰ
religioſorum. qui ſunt clauſi ſub diſciplina regulari. Iſti
enim ſtatus ſunt inſtituti a temporibꝰ apoſtolorum ⁊ di
ſcipulorum chriſti. Et pceptio vtilitatis ſeu fructus con-
ſequentis eſt cōſecutio meriti in preſenti ⁊ premij in futu
ro: quod nobis concedat ꝛc.

In capitulo. ix. vbi dicitur in poſtilla. Nunqd. Hic
conſequenter oſtenditur.

Additio.

p Poſtillator in hoc loco omiſit illō exponere qō
dicitur in littera. Nunquid non vt filij ethiopū
vos eſtis mihi filij iſrael ait dominus. cuius ſē-
ſus cum continuatione ad ſequentia habetur in glo. vbi
ſic dicitur. Gloriabantur iudei. q: erant de ſtirpe patruʒ
quibus locutus eſt deus. Et ꝙ etiam de egypto eos edu
xit. contra hoc quoq̄ʒ dicit dominus. Sicut creaui vos.
ita et ethiopes. ſicut eduxi vos de egypto ita et iſtos. ali-
os de diuerſis partibus adduxi. ergo nō ſupbiatis. quia
equali conditōne facti: equali ſententie ſubiacebunt. hec
in glo. ſm quā iſta dicuntur ad conterendū ſupbiam eoꝝ
de qua ſubditur. Ecce oculi domini ſuper regnum pec-
cans ⁊ conteram illud.

x cit dominus ⁊ comprehen
y det arator meſſorem ⁊ cal-
z cator vue mittentē ſemen.
a b Et ſtillabunt montes dul
c cedinem et omnes colles
d e culti erunt. Et conuertam
captiuitatem populi mei iſ
f rael: et edificabunt ciuita-
tes deſertas: ⁊ in habita-
bunt ⁊ plantabunt vineas
⁊ bibent vinum earuʒ ⁊ fa
cient hortos: et comedent
fructꝰ eorū. ⁊ plātabo eos
ſup humum ſuā: ⁊ nō euel
lam eos vltra de terra ſua
quaʒ dedi eis dic̄ dominꝰ
deus tuꝰ.

Explicit amos ꝓpheta.

Incipit prologus in ab
diam ꝓphetā.

a Iacob patriar
cha habuit fra
b trem eſau qui ob ruborem
corporis ſui edom hebrea
lingua appellatus ē. quod
latine ſanguineus dicitur.
Is memoratuʒ fratrem ſu
b um qui iſrael nomen acce-
perat: graui odio commo-
tus interimere conatus ē.
c Qua de cauſa omnes qui
populuʒ iſrael. id eſt filios
patriarche iacob predicti
eſau odium imitati perſe-
cuti ſt̄ eſau ⁊ edom appella
d e ti ſt̄. et q: ppl̄s iſrl̄ de capti
uitate chaldeoꝝ p cyrū re-
f gē pſarū nutu dei reuoca-
g tus i hirl̄m: ab alio regno
grauiter afflictus atq̄ʒ op-
h preſſus. ideo hoc regnum
qō more eſau p̄dictū ppl̄m
i pſecutū ē: p denūciatiōem
abdie ꝓphete increpat̄ qō
nō dei indignatiōe ſed ſua
k l virtute populuʒ ſuperatū
m gloriabatur. de quo regno

Incipit expoſitio ꝓlogi in abdiam ꝓpham.

l Iacob patriarcha ꝛc. Iſte ꝓlogꝰ diuidit̄ in tres
ptes. In prima ponit̄ materia opis ſequentis.
ſ. ipſiꝰ ꝓphe cū dr̄. Iacob patriarcha ꝛc. ⁊ quia
methaphorice i pſona edom ꝯ idumeos ꝓphe-
tia dirigitur. In ſecunda pte ſbdit̄ rō metaphore. ibi. Et
q: ppl̄s iſrl̄. In ter-
cia vero pte pōit̄ no
tificatio ipius ꝓphe
ibi. Hebrei hunc di
cunt. licet quidaʒ in
cipiāt ibi ꝓlogū. ſed
melius mihi videt̄:
vt in eodē ꝓlogo p̄-
cedentibꝰ continuet̄.
His viſis lr̄e inſiſta
mus ⁊ exponēdo ſb
diuidamꝰ. a Ia-
cob patriarcha. i. pa
trū princeps habuit
eñ duodecim filios
a quibꝰ tribꝰ. xij. de-
ſcenderūt b Qui
ob rubore corpo. ſui
edom hebrea ligua
appel. eſt. Contra.
Geñ. xxv. Cum ve-
niſſet eſau laſſus de
agro ait. Da mihi d
coctōne hac rufa. q:
opido laſſus ſum.
Ob rē vocatū ē no
men eiꝰ edom. Rñ-
deo ꝓpt̄ vtrunq̄ʒ ſic
appellātes ē. ſ. ꝓpter
rubore pulmenti et
corporis. Sic ergo
primo aſſignat̄ noīs
rō. ſcdo ſbdit̄ fratris
pſecutio cum dr̄. Is
memoratū ꝛc. tercio
transfert̄ ad alios pſecutionis ſil̄itudo. ibi. Qua de cā ꝛc.
b Qui iſrl̄ nomen acceperat. Contra Geñ. xxxij. Neq̄
ꝙ̄ vocabit̄ nomen tuū iacob ʒ iſrl̄. Diu aūt añ odio habi
tus fuerat. ſicut pʒ Geñ. xxvij. vbi dicit eſau. Veniēt dies
luctꝰ patris mei. ⁊ occidā iacob fratrē meū. Rñſio. poſſet
dici ꝙ iſrael eſt genitiui caſus. ⁊ interp̄tat̄ vir videns deū
⁊ ꝙ frater ipſius eſau nomen acceperat iacob. qō interp̄-
tatur luctator vel ſupplantator ⁊ iſtud nomē recte ē vidē
tiū deū q̄ diuino intuitu impugnant vicia ⁊ ſupplātant.
Vel pōt dici ꝙ acceperat in diſpoſitione diuina. Plani
us et veriꝰ vt credo p̄t dici ꝙ ad lr̄am iā iſrl̄ vocatꝰ fuerat.
ſicut dr̄ Geñ. xxxij. Cū eſau venit ei obuiā vt eū interfice
ret. ʒ placatꝰ muneribꝰ ⁊ hūilitate iacob. ſic hr̄ geñ. xxxiij.
eū nō interfecit. c Qua de cā ꝛc. ex eo ꝙ dictū ē ꝙ edō
pſecutꝰ ē iacob infert ꝙ oēs pſecutores filioꝝ iacob edō
appellati ſt̄: ex q̄ relinquit̄ ꝙ ꝯ oēs tales ē ꝓphia. ſ. ꝯ idu-
meos vere vel interp̄tatiue. d Et q: ppl̄s iſrl̄. Hic po-
nit̄ rō methaphore quare. ſ. in pſona edom cōminat̄ pſe-
cutoribꝰ iſraelis. fit aūt iſta cōminatio ꝓpt̄ duo. primū eſt
pſecutio iſrl̄. ſcdm ē ſupbia deuictoria q̄ notat̄ ibi. Nō nō
dei indigñtione ꝛc. dic̄ igit̄. d Et q: ppl̄s iſrl̄. i. due tribꝰ
e De captiuitate chaldeoꝝ. de q̄ legit̄. iiij. Regū. xxv.
f Reuocatus ſic hr̄. ij. Paral̄. vlti. ⁊. j. Eſdre. j. g Ab
alio regno. q̄cūq̄ʒ. ſ. grecoꝝ vel babyloníoꝝ vl̄ idumeoruʒ
h Ideo hoc regnū. ſ. idumee vl̄ aliud qōcūq̄ʒ. i Per
ſecutū ē. amos. j. eo ꝙ pſecutus ſit in gladio fratrē ſuum.
k Populū iſrael. l Supatū gloriabat̄. quaſi ſupaſ-
ſet ꝓpria virtute non diuina indignatione. m De quo
regno ꝛc. Hic oſtendit̄ iuſta eſſe cōminatio contra illos:
⁊ p̄mo oñdit̄ hoc p locū ab auctoritate. ibi. Memorare
ꝛc. ſecundo p locū a minori. ibi. Nam reliqua lectiōe ꝛc.